

Poštnina plačana pri
pošti 1317 Sodražica

Suhorobar

78/ XIV, september-oktober 2012

Glasilo občine Sodražica

VSEBINA

- 3 **ŽUPANOVA STRAN**
Jesenska žetev
- 4 **AKTUALNO**
Z 12. redne seje občinskega sveta
Odprta nova dvorana in prizidek vrtca
- 5 **IZ POSLANČEVE ZAPISNICE**
Vlada lovi zamujeni čas
- 6 **ŠIROKO OBZORJE**
Šopek novih diplomantov
Razmislek o vzgoji
- 8 **ŠOLA**
Prvi šolski dan
V svetu Pike Nogavičke
Plesni začetki
- 11 **DRUŠTVA**
DU praznovalo abrahama
Kaj Šedržanke priporočajo k čaju
Oratorij za odrasle po indijansko
Kresnička skrbi za otroke in mladino
- 16 **ŠPORT**
Prvenstva OBZD
Zaključeno nogometno poletje
- 20 **MLADI**
Poletni potep po Irski
- 21 **ODMEVI**
Misli in predlogi za Psoglavski vikend
- 22 **KULTURA**
Življenje v Sodraški dolini
Pesniški in slikarski utrinki
- 24 **OD TU IN TAM**
Življenje sv. Frančiška
Poletna doživetja v Strunjanu
Martini v spomin
- 26 **VAŠA STRAN**
- 27 **NOVIČKE IZ KNJIŽNICE**
Za hladne jesenske dni

Foto na naslovnici: Ana Arko

Vdih ... izdih

Piše: Nina Pirc Vovčko

Brez skrbi, ne bom vas prepričevala o pozitivnih učinkih aerobike ali joge. Pred vami leži zgolj razmišljanje o besedah, življenju in čisto zemeljski sreči. »Živimo v dobi, ko je beseda izgubila vso vrednost,« nam je nedavno odpiral oči Oleg Križanovskij, sedaj že redni gost Maticove etno hiše. »Poglejte, nešteto je govorov, konferenc, pisarij ... vsak od nas nenehno nekaj govori, a je čisto vse v prazno, učinka ni nobenega.« Vitalni in nadvse energični gospod, ki o sebi pravi, da jih šteje 90, česar mu res ne bi pripisala, kmalu nato opozori še na škodljivi način, **kako** vse prepogosto govorimo – tarnamo, se pritožujemo, opravljamo ... s tem pa sejemo samo nesrečo.

Ne morem si kaj, da se ne bi strinjala z njim in se hkrati vprašala o smiselnosti mojega uvodnega pisanja. So tudi te besede le mrtve črke na papirju? Je Suhorobar samo še en pisan skupek papirja v kupu reklam in zastojnih oglasnikov? Za marsikoga najbrž res. Kljub temu želim verjeti, da se še vedno najdete posamezniki, ki naše skupno občinsko glasilo vzamete v roke z zanimanjem in dobrim namenom. Ki vas poleg vseh globalnih novic zanima tudi to, kar se dogaja v vašem domačem kraju. Ki morda preletite tudi te vrstice.

Za tokratnega Suhorobarja je svoje prispevke oddalo okrog 30 avtorjev. Vanj je vložena veliko truda ljudi, ki si prizadevajo drugim pripovedovati o lepem, ki se jim dogaja, o stvareh, ki jih nagovarjajo, o uspehih, ki jih dosegajo. Prispevke pišejo ljudje, ki kaj pokomentirajo ali dajo kakšno pobudo. Bralci in prejemniki Suhorobarja pa imamo nato dve možnosti, dva pristopa. Prvi je takšen: glasilo prelistamo in ga namrgodeni zavržemo, češ, kaj spet pisarijo, kakšen dolgčas ... Drugi pa takšen: dovolimo si pogledati širše in hkrati s pisci pomislimo, kako je življenje vendarle lepo, dobro in velikodušno.

»Katere so prve tri reči za srečo v življenju?« razmišlja Oleg Križanovskij. In jih našteje. Dvakrat, da si jih zares zapomnimo: »Prva je zavedanje. Pa druga? Zavedanje. In tretja? Zavedanje.« Najprej o sebi, vneto zatruje hudomušni gospod, nato šele o drugih, svetu, vesolju. Mi pa smo navadno (pre)zaposleni z vsem drugim, le s seboj ne. »Da bi zase namenili nekaj časa ali denarja? To pa res ne gre, kajne?« v nadaljevanju istega večera poslušalce predavanja smeje izzove Jože Cesar, drugi predavatelj. Deluje umirjeno, modro, v stiku s seboj. Ko spregovori, svojega predhodnika podpre v teoriji in še bolj v praksi. Vdih ... izdih. Pot do (samo)zavedanja se začne pri najbolj samoumevnem, nam pravi. Pri zavestnem dihanju.

P. S. Mnogo je načinov, da odkrijete delček sebe in sveta. Lahko se podate na potep v naravo, ki že odločno kaže svoj jesenski obraz, ali pa se udeležite katerega od pisanih dogodkov, ki jih v vaši neposredni okolici prirejajo različna društva, zavodi in ustanove. Vabila nanje najdete v tokratnem Suhorobarju.

NASLEDNJI SUHOROBAR

Rok za oddajo gradiva je **30. november**.

Gradivo, predloge in vprašanja nam lahko pošljete na naslov:
suhorobar@gmail.com

Navodilo za oddajo prispevkov:

- Besedila naj bodo v formatu .doc oziroma .docx, fotografije v formatu .jpg z dodanimi komentarji. Prosimo, da navedete tako avtorja prispevka kot avtorja fotografij.
- Identičnih prispevkov, ki so bili že objavljeni oz. so namenjeni za objavo v drugih medijih, ki pokrivajo območje občine Sodražica, ne bomo objavili.
- Pri prispeltem gradivu si pridržujemo pravico do krajšanja in drugih uredniških popravkov.

Ko se žanjejo sadovi ...

Piše: Blaž Milavec, župan

Letošnjo jesen je pri nas dobro obrodilo. Ne govorim o žetvi, poljih in sadju, ampak o zaključitvi nekaj dolgo pričakovanih in potrebnih investicijskih projektov. O novi športni dvorani so razmišljali že v sedemdesetih, ko so ustanovili celo režijski obrat za novo dvorano. Podobno tudi že kakšno desetletje govorimo o kanalizaciji v Žimaricah in vodovodu v Ravnem Dolu oziroma Malih Vinicah in na Novi Štifti. Po mnogih letih odločanja, načrtovanja, zbiranja sredstev in končno izvedbe ter zaključka vseh treh velikih projektov v naši občini, nedvomno čutim veselje in zadovoljstvo. Potrebnost teh investicij se sicer težko izkazuje, ko se nekaj izvede, žal je to veliko bolj očitno, ko nekaj, kar že imaš, izgubiš, pa vendarle sem prepričan, da večina občank in občanov deli z menoj mnenje, da je opravljeno veliko in pomembno delo, še zlasti, ko v teh negotovih časih ne vemo, kako bomo lahko v prihodnje sploh izvajali kakšne investicije. Upravičenost odločitve in izvedbe teh investicij se izkazuje v doprinosu k izboljšanju osnovnih standardov občanov in drugih uporabnikov. Tako sta npr. športna dvorana in vrtec v prvi vrsti namenjena izvajanju predšolske vzgoje (120 otrok) in osnovnošolskega izobraževanja (210 otrok). Obstoječa telovadnica je nudila le 189 m² igralnih površin, po normativu za našo vzgojno-izobraževalno ustanovo mora le-ta zagotoviti prostor za igralno površino vsaj 580 m². Torej je trenutno na razpolago kar trikrat manjši prostor, kar ni ustrezno glede na veljavne predpise. Podobno je bilo pri prostorskih zmožnostih v vrtcu, kjer se kažejo tudi že potrebe po celo novih dodatnih prostorih.

Športna dvorana pa se je gradila tudi na podlagi potreb naših občank in občanov izven šolskega programa. V Sodražici deluje kar 21 društev, ki že danes uporabljajo obstoječo telovadnico. Od tega stalno vsaj 13 društev, njihovih sekcij ali drugih skupin. Poleg zasedenosti telovadnice s strani osnovne šole in vrtca je telovadnica danes stalno zasedena vsak delavnik od 13.30 ure do 21.30 oz. 22.00 ure. Različnih športnih in drugih aktivnosti se zlasti v zimski sezoni v njej udeleži dnevno 50–70 ljudi, na teden do 350. Po navedbi upravitelja telovadnice, tj. osnovne šole, zaradi prostorske nezmožnosti ni bilo mogoče zagotoviti prostora vsaj za še dodatno tretjino od navedenega števila zainteresiranih.

Če upoštevamo dejstvo, da pri nas delujejo tudi društva, ki izvajajo oz. se udeležujejo vrhunskih športnih tekmovanj na državni ravni in ki dosegajo tudi zavidanja vredne uspehe (npr. Klub Fragmat Extrem), pa gre pričakovati zagotovitev ustreznih

pogojev za trening in tekmovanja zlasti tej mladi skupini občanov. Tu je potrebno posebej poudariti, da se samo aktivnosti v okviru navedenega društva udeležuje čez 200 mladih iz naše in sosednjih občin, za katere skrbi 20–30 prostovoljcev (trenerjev in drugega osebja). Vse to so številke, ki utemeljujejo odločitev občine za ta sicer velik projekt. Enako tudi v drugih investicijskih projektih, ki so bili že izvedeni, in tudi tistih, ki se še načrtujejo. Upamo, da bo vendarle možnost, tako finančna kot organizacijska, da jih v prihodnjem obdobju tudi uspešno izpeljemo.

Nova športna, vzgojno-izobraževalna, okoljska, vodovodna, ekonomska itd. infrastruktura zagotovo veliko prispeva k dvigu in kakovosti življenja v naši lokalni sredi. Vendar je vseeno le dobrina, sredstvo za zadovoljevanje naših potreb, resnično zadovoljstvo in veselje pa izhaja iz nas samih, iz naših odnosov in iz našega gledanja na sebe in svet. Časi nam v ekonomskem smislu ne dovolijo pretirano optimističnega pogleda, vendar če znamo pogledati tudi širše, vemo, da je pač cikel sedmih let debelih oziroma suhih krav stalnica tega življenja. Bolj kot obupovanje ali pa brezplodno pritoževanje je danes potrebno realistično, a pozitivno mišljenje. Pred mesecem dni sem se udeležil zanimive prireditve, ki so jo pripravili upokojenci iz našega DU Sodražica ob 50. letnici njihovega društva. Kljub slabim obetom in vsesplošno težki klimi so znali pripraviti vesel in optimističen program, ki ga ne doživiš povsod. Kot sem na prireditvi mogoče sicer malce nerodno povedal, pa vendar, kakšen je to paradoks: za razliko od včasih nam danes resnično voljo do življenja in veselja budijo le še generacije iz tretjega starostnega obdobja, ki jim že samo življenje po naravi ne prizanaša več, kljub temu pa znajo najti moč in energijo za toliko dobrih reči in plemenitih dejanj, s katerimi izkazujejo sočutje in spoštovanje svojim še bolj potrebnim vrstnikom, pripadnost občini, pozornost našim najmlajšim in njihovim staršem ter prijateljstvo in druženje ter smeh in zdrav humor med seboj.

Naj nam bo njihova pozitivna orientiranost v zgled in spodbudo, da lahko tudi brez velikih pričakovanj in zahtev živimo lepo in dostojno življenje. Na tisto, kar nam je dano (tudi na nove pridobitve v občini), pa glejmo kot na dobrine, ki niso same po sebi umevne, kljub temu da si jih zaslužimo. Namesto da bi nam služile za kamen spotike in izražanja našega stalnega nezadovoljstva v smislu, zakaj vsi tako hvalijo ta jabolka, ko pa jih jaz ne maram ... glejmo nanje kot na sredstvo, ki ga lahko uporabimo v dobro skupnosti in posledično zagotovo tudi v svoje dobro.

KLUB HARMONIKARJEV URŠKA in OBČINA SODRAŽICA

vas v počastitev občinskega praznika
vabita na

10. REVILJO DOMAČIH ANSAMBLOV,

ki bo **v nedeljo, 28. oktobra 2012, ob 17. uri**
v novi Športni dvorani Sodražica.

Nastopili bodo ansambli iz domačih in tujih logov.
Pripravljamo posebno presenečenje.

VLJUDNO VABLJENI!

*Življenje je vrednota,
zato z osebnim smislom vsakega trenutka,
povezujemo ga v celoto.*

(geslo Društva onkoloških bolnikov Slovenije)

VABILO

Društvo onkoloških bolnikov Slovenije obvešča, da se Skupina za samopomoč bolnic in bolnikov z rakom srečuje vsak četrty ponedeljek v mesecu ob 17. uri v sejni sobi Zdravstvenega doma dr. Janeza Oražma Ribnica.

Lepo vabljeni!

S seje občinskega sveta

Piše: Darja Vetrlih

Občinski svet je zadnji četrtek v septembru zasedal na 12. redni seji. V uvodu je župan podal informacije o treh pomembnih investicijah, ki so zaključene oz. so tik pred zaključkom. Svetnikom je obrazložil težave z opremljanjem športne dvorane oz. z izvajalcem ter jih seznanil z investicijo izgradnje kanalizacije Žimarice in investicijo projekt vodovod – kanalizacija Lipovšica–Ribnica. Svetnikom je v nadaljevanju predstavil prihajajoče projekte, s katerimi kandidiramo za sredstva EU ali pa so že v fazi izvajanja.

Svetniki so nato sprejeli Odlok o rabi javnih površin in občinskih taksah v občini Sodražica, s katerim občina ureja rabo javnih površin, in sicer za prirejanje razstav in zabavnih prireditev, oglaševanje na javnih mestih ter druge oblike, kamor sodi tudi postavitve prodajnih stojnic. Za vse oblike rabe javnih površin, razen za oglaševanje, je potrebno vlogo podati 15 dni pred predvidenim datumom uporabe površine, za samo rabo pa se plača tudi taksa, katere višina je odvisna od vrste najema. Oglaševanje oz. objavlanje na plakatnih mestih ostaja brezplačno. Če bo vlagatelj plakate oz. obvestila izobešal sam, je potrebno le predhodno žigosanje na sedežu Občine Sodražica.

Svetniki so sprejeli tudi Pravilnik o uporabi in oddajanju Športne dvorane Sodražica. Pravilnik določa, katerim dejavnostim je dvorana namenjena, ureja način oddaje nove športne dvorane v uporabo, določa, da je športna dvorana prednostno namenjena Osnovni šoli Sodražica in izvajalcem Letnega programa športa občine Sodražica, priloga pravilnika pa je tudi cenik uporabe

športne dvorane. Svetnikom je bilo predstavljeno polletno poročilo o izvrševanju proračuna občine Sodražica za leto 2012, iz katerega je razvidno, da izvrševanje proračuna poteka po načrtu in ni bistvenih odstopanj od načrta, ki si ga je občina zadala ob sprejemu proračuna za leto 2012.

Svetniki so dobili v obravnavo tudi nov Sklep o višini cene storitve pomoč družini na domu, s katerim se je cena za občino nekoliko znižala, medtem ko za uporabnike ostaja enaka, kot je bila tudi pred aprilsko podražitvijo, to je 5 EUR na uro, kar je nekaj centov nižje od slovenskega povprečja. Na znižanje cene je vplivala predvsem kadrovska sprememba na mestu vodje te storitve, hkrati pa tudi znižanje materialnih stroškov.

Po obširni obrazložitvi Sklepa o cenah oskrbe s pitno vodo na območju občine Sodražica so se svetniki strinjali, da je očitno čas, da se cena oskrbe s pitno vodo in s tem tudi pitna voda podražita. Višji ceni vodarine in omrežnine bosta stopili v veljavo, ko bodo prenehale veljati zakonske omejitve, medtem ko se cena vzdrževanja hišnih priključkov in števina višata takoj. Cena slednjih dveh je odvisna od velikosti vodovera. Prav tako se dviga višina vodnih povračil. Spremembo cene so potrdile tudi preostale občine, ki so javno vodooskrbo zaupale Hydrovodu iz Kočevja.

Letos so na javni razpis Občine Sodražica za podelitev občinskih priznanj in nagrade prispeli štirje predlogi. Občinski svet je tako sprejel sklep o podelitvi treh občinskih priznanj in ene zlate plakete. Prejemnikom jih bo podelil župan na slavnostni seji občinskega sveta, ki bo 26. 10. 2012 v novi športni dvorani.

Športna dvorana in prizidek vrtca odprla svoja vrata

Piše: Darja Vetrlih

7. oktobra je športna dvorana prvokrat odprla svoja vrata in na parketu gostila male varovance Športnega društva Extrem. Posamezna društva, predvsem tista, ki so vključena v sofinanciranje iz občinskega proračuna, so takoj pričela z redno vadbo v novih prostorih, od novembra dalje, po uradni otvoritvi, ki bo 26. 10. 2012, pa bo dvorana na voljo za uporabo tudi širši množici. Otroci so že od septembra dalje v novi šolski jedilnici ter treh novih oddelkih vrtca, ki so bili prav tako del največje investicije občine. Nedvomno gre za eno največjih pridobitev za naš kraj, ki je v večjem delu zgrajena za potrebe Osnovne šole in vrtca, pa tudi društev in klubov, ki svoje športne programe sofinancirajo iz Letnega programa športa občine Sodražica.

Celotna investicija, ki torej obsega športno dvorano, razširitev vrtca, novo jedilnico, novo gospodinjstvo učilnico in dvigalo v OŠ je težka skoraj

3.000.000 EUR. Od tega prispeva Ministrstvo za izobraževanje, znanost, kulturo in šport dobrih 1.380.000 EUR, Fundacija za šport pa 71.000 EUR. Preostali del predstavljajo sredstva proračuna Občine Sodražica. Potek izgradnje je bil zelo zahteven, saj so šli trije izvajalci, izbrani v postopku javnega naročanja, med izgradnjo v stečaj in je bilo potrebno izbirati nove. Nemalo problemov je predstavljalo tudi opremljanje dvorane, saj je bilo zaradi finančnih

težav opremljevalca potrebno pokazati ogromno iznajdljivosti.

Športna dvorana meri 1.640 m², od tega je 1112 m² igralne površine. Površina parketa se lahko pregradi na tretjine, tako da so sočasno na parketu tri vadbene skupine. Dvorana je primerna tako za šport kot za različne prireditve. Na tribunah je 132 stolov, 272 sedišč omogočajo izvlečne tribune, dodatno pa je za namen koncertov in drugih kulturnih prireditev na voljo še 300 stolov. Poleg tega je možno prireditve

Ocenjena vrednost investicije: 3.000.000 EUR, od tega dvorana 1.965.000 EUR
Sofinanciranje MIZKŠ: 49,72 % upravičenih stroškov oz. cca. 1.380.000 EUR
Sofinanciranje Fundacija za šport: 71.000 EUR
Izvajalec gradbenih del, izbran v postopku javnega naročanja: GPG, d.o.o., po njihovem stečaju pa Grafit, d.o.o.
Izvajalec za dobavo in vgradnjo opreme: Fingar, d.o.o. oz. njegovi podizvajalci
Položitev temeljnega kamna: 10. 12. 2010
Pridobitev uporabnega dovoljenja: 5. 10. 2012
Skrbnik pogodbe in operativni vodja: Vinko Čampa, Občina Sodražica

Lovljenje zamujenega časa

Pahor je priznal, da je njegova vlada naredila strateško napako

Piše: Jože Tanko, poslanec SDS

Nekdanji predsednik vlade Borut Pahor je pred dnevi izjavil naslednje: »Brez sanacije bank ni izhoda iz finančne krize. Napačna diagnoza moje vlade, da se večina težav skriva v javnih financah, ne v bančnem sistemu, nas je leta 2009 stala koncepta reševanja krize.« Odgovornost za napako je delno pripisal sebi, delno Banki Slovenije in delno Gaspariju, ki je bil guverner v letih 2001–2007, še pred tem pa nekaj let tudi finančni minister. Njegova vlada je torej postavila napačno diagnozo, uporabila napačna zdravila (ukrepe) in kolaps je bil neizbežen. Zato tudi tako čudne reakcije najpomembnejših ministrov prejšnje vlade.

Če se je še pred časom zdelo opominjanje na napake prejšnje vlade politično motivirano, kot poskus prevalitve politične odgovornosti in pozornosti iz sedanje na prejšnjo vlado, je zdaj Pahor s to izjavo dal našim trditvam ustrezno verifikacijo. Vendar pa je to spoznanje prišlo nekaj let prepozno in nepravi, neustrezni ukrepi prejšnje (Pahorjeve) vlade so nas pripeljali do velikih padcev letnih gospodarskih rasti in razvojnih zaostankov za članicami EU. Tudi tistimi, ki so še bolj »vzhodno« od nas.

Jasno je, da posledic strateških napak ni možno odpraviti v nekaj mesecih. Inercija je prevelika. V kratkem času smo sprejeli veliko ukrepov, ki so naleteli na razumevanje in podporo gospodarstvenikov. Spomladi, pred samo nekaj meseci, je npr. direktor Krke, Colarič, izjavil, da poslovno okolje v Sloveniji ni bilo še nikoli ugodnejše za gospodarstvo, kot je zdaj.

V počastitev občinskega praznika bo uradni slovesnosti otvoritve, ki bo potekala sočasno z osrednjo slovesnostjo ob občinskem prazniku, 26. 10. 2012, ob 18. uri v novi športni dvorani, sledil bogat dvomesečni program. Že 28. oktobra bo v novi športni dvorani 10. revija domačih ansamblov, nato pa so predvideni še prijateljska tekma v futsalu, Jazz večer, Glasbena mineštra, prireditve ob dnevu samostojnosti in enotnosti ter že tradicionalen Božični koncert sodraških tamburašev.

spremljati tudi na galeriji, ki na stojišču sprejme okoli 80 obiskovalcev. Športno tekmo bo tako lahko spremljalo okoli 260 obiskovalcev, tekme, kot sta npr. odbojka ali košarka, pa okoli 480 obiskovalcev. Koncerte in ostale prireditve, med njimi tudi otvoritveno slovesnost, si bo lahko ogledalo okoli 780 obiskovalcev. Dvorana je opremljena za potrebe igre malega nogometa oz. futsala, rokometa, košarke, odbojke, badmintona, namiznega tenisa, izvajanje gimnastike, borilnih športov in še česa. Opremljena je tudi s plezalno steno, semaforjem in ozvočenjem, primernim za tekme.

Vrtec je pod svojo streho septembra združil vse vrtčevske otroke, glede na to, da je neposredno povezan z novo športno dvorano, pa ima na razpolago še dodatno igralno površino. Od septembra dalje tudi osnovnošolski otroci malicajo v jedilnici in ne več po razredih, prav tako pa je za izvajanje gospodinjskega pouka in drugih programov osnovne šole na voljo nova, sodobno opremljena gospodinjska učilnica. Poskrbljeno je tudi za mobilnost invalidov v šoli, saj je sama šola opremljena z dvigalom, prehod v športno dvorano in jedilnico pa omogoča stopniščni vzpenjalec.

Kar pomeni, da smo sprejemali prave ukrepe. In jih še. Samo odpravljanje posledic traja precej dlje od njihovega nastajanja. Ne samo zaradi napak prejšnje vlade, ampak tudi zaradi drugih, zunanjih vzrokov moramo sprejemati nujne – interventne ukrepe in reforme. Reformo trga dela, pokojninsko, napovedana je zdravstvena. Rešitve bi bile lahko precej drugačne, precej blažje, če bi bila zapuščina boljša. Če bi se pravočasno lotili pravih reči. Tako pa smo že morali sprejeti marsikatero težko in kruto odločitev, s katero smo močno posegli v pravice državljanov in si nakopali precejšnjo jezo javnosti. Pa še kakšno trdo odločitev bomo morali, če bomo hoteli ohraniti mednarodno kredibilnost in predvsem samostojnost v odločanjih. Žal so nepriljubljeni ukrepi v bližnji prihodnosti neizbežni, pa naj dr. Türk, Janković, Lukšič in drugi levi politiki še tako olepšujejo stanje. Dejanski problem je bančni sistem. Z njim se ukvarjamo že cel ta mandat, pa tudi v prejšnjem smo zahtevali številna poročila, sklicevali razne seje ... vendar pa je izredno težko priti do podatkov o stanju našega bančnega sistema. Vse odgovorne ustanove in njihovi »šefi« se izmikajo, čeprav sem in tja le pricuriljajo podatki o kakšni bančni skrivnosti. Delo so začeli preiskovalni organi, curljajo vesti o poneverbah, krajah, slabih naložbah, nezavarovanih kreditih in novica o kakšni preiskavi. Vsi tisti, ki bi morali ukrepati, so neodvisni, vsako politično opominjanje, da naj ukrepajo hitro, razumejo kot pritisk na njihovo neodvisnost ...

Že julija je bila priložnost, da uredimo oziroma prenovimo upravljanje z državnim premoženjem in se lotimo slabih naložb bank. Vendar tedaj očitno še ni bil pravi čas in obravnavanje teh gradiv smo zaradi močnega nasprotovanja dela politike in t. i. civilne družbe preložili na september. Resda se je v tem času usklajevalo rešitve, ki so sedaj nekoliko sprejemljivejše, čeprav spet ne za vse, in izgubili smo veliko dragocenega časa. Mnogo preveč. Vsak dan zamude nas veliko stane, padajo bonitete države, stroški rastejo ... nekateri, tisti, ki najbolj nasprotujejo, pa vladi še kar naprej očitajo uničevanje države.

Upam, da se bo ta mesec zgodil prelom. Da bodo vsi spoznali, da so ukrepi, ki bodo obravnavani do konca leta, nujni in da nas najvplivnejši predstavniki EU, OECD in drugih institucij ne svarijo zaman. Če se nam zalomi, bodo naslednji koraki odvisni prav od njih in po izkušnjah drugih držav bodo njihovi predlogi še precej ostrejši.

Tokrat diagnozo imamo, pripravljena so tudi zdravila (ukrepi) in sčasoma lahko pričakujemo tudi okrevanje. Zato je potreben dogovor doma in tudi opozicija mora pristaviti svoj »pisker« k prevzemanju bremena, ki je nastal v mandatu Pahorjeve vlade. To bi bilo logično, saj je bil del opozicije neposredno v njej, drugi del pa jo je nekritično podpiral cel mandat. Vključno s predsednikom države dr. Danilom Türkem.

Sveži diplomanti

Delati z ljudmi in za ljudi

Zbrala: Nina Pirc Vovčko

Darjan Pakiž iz Sodražice je kot univerzitetni diplomirani pravnik zaključil študij na Pravni fakulteti v Ljubljani. V diplomskem delu je opisal direktivo Evropskega parlamenta in Sveta o varstvu potrošnikov. »Direktiva določa pravice potrošnikov in obveznosti prodajalcev, kadar gre za pogodbe sklenjene na daljavo ali izven poslovnih prostorov,« razlaga Darjan. Po njegovih besedah gre za aktualno temo, saj se vedno več nakupov opravi preko spleta. Koliko kot kupci in državljani Evrope v resnici poznamo to področje in svoje pravice? Z Darjanovim pojasnilom se morda bolj zavemo kompleksnosti tega področja: »Pri direktivi je zanimiv predvsem način uskladitve, ki ga določa. Pred sprejetjem te direktive je za področje potrošnikov veljalo, da so

lahko države članice sprejele tudi ukrepe za večjo zaščito svojih potrošnikov. Nova ureditev pa državam članicam prepoveduje sprejetje določb, ki bi nudile večje varstvo, kot je predpisano v direktivi. S tem poskuša Evropska komisija poenotiti zakonodajni okvir skupnosti, zmanjšati stroške usklajevanja podjetjem, ki se ukvarjajo s čezmejno prodajo, ter povečati zaupanje potrošnikov v notranji trg.«

Darjanu Pakižu je študij na Pravni fakulteti v Ljubljani predstavljal izziv in ga ni jemal kot težko breme. Zaveda se težav pri iskanju zaposlitve, vendar meni, da z vztrajnostjo in jasnimi cilji niso nepremostljive. Prihodnjim študentom bi svetoval, naj izberejo študij, ki jih veseli, vseeno pa bi dal prednost tehničnim smerem. V prihodnosti ima Darjan namen nadaljevati pripravništvo pri odvetniku ali na sodišču, kjer si bo nabral praktične izkušnje ter izpolnil pogoje za pristop k Pravniškemu državnemu izpitu. Svoje nadaljnje delo želi nadaljevati v odvetniški pisarni in tako pomagati strankam pri uveljavljanju njihovih pravic. Želimo mu srečo na njegovi poti.

Darjan Pakiž se v prostem času posveča glasbi in s skupino Band 501 po nastopih spoznava nove ljudi in lepe kraje. Foto: Marko Turk

Peter Trhlen iz Zamostca je obiskoval Filozofsko fakulteto v Ljubljani, ki jo je zaključil kot diplomirani pedagog in profesor za sociologijo. V diplomskem delu je obravnaval danes zelo aktualno temo – trg dela in ravnovesje med službo in zasebnim življenjem ter vpliv le-tega na sodelovanje med šolo in starši. Peter pojasnjuje: »Ključne točke diplomske naloge so bile, da sta poklic in zasebno življenje že tako prepletena, da ju ni mogoče razlikovati. Ena ključnih sposobnosti sodobnega posameznika je tako uravnoteženje zasebnega in poklicnega življenja. Ena ključnih ovir za sodelovanje med starši in šolo pa je pomanjkanje časa staršev zaradi poklicnih obveznosti.« Kar zadeva usklajevanje zasebnega in družinskega življenja, Peter razmišlja tako: »Vsak posameznik si mora samostojno postaviti minimalne pogoje za dostojno družinsko življenje. Ob tem pa ne smemo pozabiti, da materialna gotovost ni dovolj za dobro delovanje družine, ne glede na njeno obliko.«

Petru Trhlu je bilo od nekdaj blizu mladinsko delo.

Peter je zaposlen na Zavodu Papirot, kjer izvaja delavnice za brezposelne osebe v sodelovanju z ZRSZ in Ministrstvom za delo, družino in socialne zadeve. »Uživam pri delu z ljudmi, ne glede na starostno skupino,« pove. V prihodnje bi se rad se podrobneje udeleževal na področju mladinskega dela, zato dodaja: »V kratkem se bom tudi bolj aktivno udeleževal v lokalnem okolju.«

Tina Zobec že četrto leto opravlja delo spremljevalke gibalno oviranega otroka v OŠ Sodražica, poleg dela pa je študirala pedagogiko na ljubljanski Filozofski fakulteti. Njeno delo jo je nagovorilo do te mere, da se je v diplomski nalogi lotila raziskave, kakšna je pravzaprav vloga spremljevalca gibalno oviranega otroka v vzgojno-izobraževalnem procesu. »Ugotovila sem, da je spremljevalec za gibalno oviranega otroka v vzgojno-izobraževalnem procesu poleg učitelja najpomembnejša oseba, na katero se otrok lahko zanese in ji zaupa,« pojasnjuje Tina. Tudi pri njenem delu se vedno znova izkaže, da ravno spremljevalec otroku omogoča, da se razvija v zdravo in odgovorno osebnost ter napreduje po svojih najboljših močeh. »Nemogoče je, da bi šlo v tem odnosu samo za nudenje fizične pomoči. Če želimo, da nam bo otrok zaupal, da bo sploh sprejel našo pozornost in ponujeno pomoč, se je na njegova vprašanja potrebno pozitivno odzvati, pa čeprav se nanašajo na učno snov.« Po Tininih besedah je spremljevalec tudi ključna vez med otrokom, njegovimi starši, učitelji in ostalimi strokovnimi delavci, ki sodelujejo z njim. Univerzitetna diplomirana pedagoginja si želi še naprej opravljati svoj poklic – otrokom z učnimi težavami nuditi dodatno strokovno pomoč. »Pri trenutnem delu mi je všeč to, da sem v nenehnem stiku z otroki,« še dodaja Tina. »To je včasih naporno, vendar se iz tega ogromno naučim.«

Tina Zobec v prostem času mojstrsko ustvarja sladke in slane dobrote, voščilnice in nakit.

Foto: Nadja Zobec

V Sodražici iščemo lokal za
neživilsko trgovino.

ELANDA D.O.O., PLOSOVO 2,
1315 VELIKE LAŠČE

KONTAKT:
041/753 031

Teden otrokovih pravic – kaj pa dolžnosti?

Piše: I. M., foto: www.parentspartner.com

Nas starše je vredno podučiti, saj pri vzgoji velikokrat delamo napake. In tako se začne, da nas podučijo tudi o otrokovih pravicah ... najprej v šoli za starše, potem v vrtcu, kasneje v šoli dobimo tudi zgibanko o njih. In ko smo z otroki doma »na bojni nogi«, npr. zaradi zlaganja posode v pomivalni stroj, nas o otrokovih pravicah podučijo tudi naši nadbudneži. Da pa ne bom krivična, naj povem še razveseljivo dejstvo, da sem letos v zvezku našega malega poleg otrokovih pravic zasledila tudi dolžnosti.

Prava osvežitev za nas starše je bila napoved predavanja Marka Juhanta in predstavitev knjige Varuh otrokovih DOLŽNOSTI ali Nehajte se ukvarjati z otrokovimi pravicami. Predavanje je potekalo v Miklovi hiši konec septembra. Juhant je bil pred časom že v OŠ Sodražica, zato sem se odločila, da mu bom prisluhnila še v Ribnici. Nabito polna dvorana, krasno predavanje, polno smeha ... Vmes pa si kdaj dobil občutek, da smo bili starši zaradi naših napačnih ravnanj bolj v zadregi, kakor da bi nam bilo kar vse zabavno.

Kako doseči, da bodo naši nadbudneži samostojni, pridni, delavni, prijazni ...? Juhant podaja nekaj usmeritev. Dolžnost staršev je, da vzgajamo po pravilih, s pomočjo navodil in prepovedi. Seveda jih bodo otroci poskušali ignorirati in bodo poiskali vse mogoče

izgovore, vendar je naša dolžnost, da smo pri tem dosledni – tudi če bo stvar trajala nekoliko dlje. Dolžnost otrok pa je, da starše ubogajo, saj morajo biti starši najvišja avtoriteta. Otroci morajo tudi sodelovati pri vseh družinskih aktivnostih, saj živijo v družini.

Kar zadeva otrokove pravice v zvezi s šolo – le-te je predavatelj obrnil nekoliko drugače – otroci imajo dolžnost, da opravljajo naloge, da berejo in se pripravljajo na šolo.

Za otroka pa je pomembno, da starši skupaj z njim postavimo cilj in etape, ki vodijo do njega. Vzemimo za primer popravljanje ocene. Juhant je poudaril, da starši in otrok najprej skupaj določimo dan za popravljanje, nato pa še vmesne etape, torej načrt učenja.

Pri tem ne pozabimo določiti tudi točne ure, ko se bo otrok pojavil za mizo (oziroma ga bomo tja posadili mi), skupaj z vsemi pripomočki. Morda je zanimiva še misel, da je učenje v sobi privilegij, ki ga otrok izgubi, če dobi slabo oceno – od takrat dalje se bo učil za jedilno mizo. In če otrok tarna, da se poleg nas ne more učiti, ker ga moti to in ono? Argument, ki nam ga poda Juhant: v sobi ga ni motilo nič, pa je vendar dobil slabo oceno.

Še marsikaj zanimivega smo slišali na tem predavanju ... nekaj znanja in vedenja je ostalo, nekaj pa ga bo treba še nadgraditi, denimo s prebiranjem avtorjeve knjige. Del znanja sem že preizkusila v praksi in lahko vam zagotovim, da deluje. Najprej sem samo govorila, da je potrebno prebrati kako knjigo za bralno značko ... seveda se samo od sebe ni zgodilo nič. Potem pa sva s sinom določila datum, ko bo v šoli povedal prvo knjigo za bralno značko. Do tam sva določila 6 dni in točno uro, kdaj bo bral po eno zgodbico. Šesti dan sva določila za pisanje in risanje. Prav presenečena sem bila, ker je točno na dogovorjeni datum povedal prvo knjigo.

Dogajanje pod okriljem Miklove hiše

PRIREDITEV V SODRAŽICI (prostori OŠ)

13. 11. ob 18.00 **Loreta Vlahovič** – *Sobne rastline in posodovke pozimi*

PRIREDITVE V RIBNICI

24. 10. ob 19.00 **predavanje in predstavitev knjige EFT za telebane**

7. 11. ob 19.00 **Saša Einsidler** – *Za veselje do življenja*

14. 11. ob 19.00 **Andrej Rozman** – *Roza in Glasbena šola Ribnica*

21. 11. ob 19.00 **dr. Peter Jereb** – *finančni nasveti*

26.–30. 11. **delavnica za otroke** – *izdelava voščilnic*

4. 12. ob 19.00 **glasbeno pripovedni večer s skupino Gita** – *slovenske ljudske pesmi in pripovedi iz zgodovine*

Projekt 72 ur brez kompromisa!

72 ur

20 skupin

500 mladih prostovoljcev

30 000 ur prostovoljnega dela

Projekt bo potekal **od 28. do 31. oktobra**. Zbor je v nedeljo ob 17. uri v župnijskem domu, ko bomo udeleženci dobili nalogo, ki jo moramo opraviti v 72 urah. Naloga bo vezana na dobrodelnost v domačem kraju. Delali bomo po načelu *Mladi iz kraja za kraj*.

V sredo 31. oktobra v popoldanskem času bo zaključna prireditev za vse občane. Prostovoljci bomo predstavili delo, ki smo ga opravili v 72 urah.

Vabljeni vsi mladi, stari med 14 in 30 let, ki želite v našem kraju narediti nekaj dobrega!

Dodatne informacije najdete na spletnih straneh <http://www.72ur.si/> in www.mc-kresnicka.si oz. pri Evi (051 857 867) in Ernestu (051 354 227).

Organizator: Klub Kresnička

V šolo je vstopila nova generacija prvošolcev

Zapisala: Brigita Košmrlj, razredničarka; foto: Tanja Vasič

Tretjega septembra so se odprla šolska vrata za novo generacijo prvošolcev. Skupaj s starši je tretjega septembra prag naše šole prestopilo 21 prvošolcev. S kratkim nagovorom jih je v šolski dvorani sprejela ravnateljica in jim zaželela uspešno šolanje. Sledila je glasbena predstava Prvi šolski dan. Pri ogledu predstave so se prvošolcem pridružili tudi drugošolci in tretješolci iz centralne in podružnične šole. V predstavi so spoznali zajčka Rudija, ki ga je čakal prvi šolski dan. Veselil se je, ker bo spoznal svoje nove prijatelje (sošolce) in

učiteljico, a hkrati ga je bilo strah: »Kaj če ga sošolci ne bodo marali, če bo učiteljica stroga, če bo v šoli zanj pretežko, kaj če ...?« Kljub strahu in groznim sanjam se je zjutraj pogumno odpravil v šolo, kjer je spoznal nove prijatelje in razredničarko in ugotovil, da so prijazni. V predstavi sta nastopila

Alenka Kolman (pripovedovalka, pevka in učiteljica) in zajček Rudi. Z zabavno predstavo sta razbila strah prvošolcev. Po predstavi pa je prvošolce čakal že prvi preizkus. Na hodniku pred učilnico so jih čakale ovire, ki so jih morali premagati, preden so vstopili v razred. Tam so dobili potrdilo, da so postali prvošolci. Po sladki malici jih je v predalih čakalo še majhno presenečenje.

O VTISIH PRVEGA ŠOLSKEGA DNE:

Luka: »Najbolj mi je bil všeč zajček.«
Vid K.: »Dobil sem novo rutico.«
Nejc: »Dobil sem Šviga zajčka.«
Anja: »Meni je bila všeč pesmica.«
Tim M.: »Drugi šolski dan je bil že malo težak.«

Matic: »Zanimivo mi je bilo, ko je zajček skočil iz postelje.«
Vid M.: »Smešno mi je bilo, ker je imel zajček številko osem za volan.«

Brina: »Všeč mi je bilo, ko mi je zajček ponudil korenček.«
Sara D.: »Všeč mi je bilo, ko sem si popoldne ogledala še film Madagaskar.«

Maja K.: »Všeč mi je bilo, ko je zajček padel iz postelje in ker budilka ni hotela nehat zvonit.«

Brina: »Najbolj mi je bilo všeč fotografiranje z zajčkom.«
Tim M.: »Zajček mi je hotel vzeti številko 1.«
Aljaž: »Všeč mi je bilo, ko je zajček narobe obračal številke.«

Kako se spominjamo prvega šolskega dne ...

Zbrala: Jelka Dežman

»Nisem hotel v šolo, zato se ga ne spominjam prav rad. Predvsem sem zjutraj zelo težko vstajal. Danes sem vesel, ker napredujem v višji razred in komaj čakam novega znanja.

MIHA VETRIH, 5. razred

»Prvega šolskega dne sem se zelo veselila, pa tudi malo bala, kako bo. Potem pa je bil sprejem zelo prisrčen in sem se počutila toplo sprejeta. Danes pa je to GROZOTA! Zopet učenje in naloge in ...

SARA KOVAČ, 5. razred

»Se sploh ne spominjam, kako je bilo prvi dan. Nimam pa prav lepih spominov, ker so takrat otroke v šoli še topli. Jaz jih sicer nisem dobila, so se mi pa smilili nekateri moji sošolci, ki morda niso imeli sposobnosti, da bi snov obvladali tako, kot si je zamislila učiteljica, pa so bili tepeni.

Veliko lepše spomine imam na drugi razred. Zaradi blage in prijazne učiteljice Anice Drobnič sem se navdušila za učiteljski poklic.

BRIGITA KOŠMRLJ, učiteljica prvega razreda

»V mojem času smo pred vstopom v šolo obiskovali cicibanove urice in komaj čakali na prvi šolski dan. Potem pa je prišel šok. Po pošti sem namreč dobila obvestilo, da jih moram obiskovati še naslednje leto. Oblile so me solze, mami pa me je pomirila, da so se zagotovo zmotili. In res so se. Tako sem tisto leto le doživela veselje prvega šolskega dne. Za moje solze pa se ni nihče opravičil.

KATARINA ZBAČNIK, učiteljica slovenščine

»Spominjam se, da je bil lep sončen dan. Šola se je nahajala poleg cerkve in je danes zapuščena. Bila je stara. Z visokimi stropi in vijugastim kamnitim stopniščem je delovala prav mistično. Otroci smo odkrili v njej svoj pravljичni prostor, ki je bil skrivnosten in temačen, zato smo ga imenovali črna luknja in smo se strašili z njim. Tako je bila črna luknja večkrat glavna tema in atrakcija šolskega dne. Tudi učiteljica je bila že stara, saj je poučevala že moje starše. Med nama ni bilo posebne kemije. Sem se pa veselila ustvarjanja, saj me je že takrat pritegovala umetnost.

RENATA TEGELJ LESAR, učiteljica likovne vzgoje

»Še danes se spominjam nežnega in milega glasu učiteljice, ki me je tako prevzel, da bi ga poslušala kar naprej. Pa svojega čudenja vsemu novemu in velikega pričakovanja, kako bo. Pa tiste tortice, ki je bila takrat najslajša na svetu.

MATEJA PRIJATELJ, tajnica šole

ŠOLA

» Pred vstopom v šolo smo imeli testiranje na šoli v Sodražici, ki ga nisem opravila, ker je komisija menila, da še nisem zrela za vstop v šolo. V resnici pa testa nisem rešila, ker staršev ni bilo poleg in sem jokala, kje je moja mama. Tudi moj sošolec in sokrajan Janez, ki je danes že pokojni, iz enakega razloga ni opravil zrelostnega testiranja. Vendar pa je prodorna učiteljica Karolina Lušin, ki je znala čutiti otroško dušo, takoj spoznala pravi razlog in naju je na lastno odgovornost sprejela v prvi razred. Oba z Janezom sva bila potem zelo uspešna, učiteljica Karolina pa nama je za vedno prirasla k srcu.

MINKA PAKIŽ, učiteljica tretjega razreda

» Se bolj slabo spomnim. Samo to vem, da smo dobili tortice in rutke.

MIHA BENČINA, 9. razred

» Vstop v šolo je bil zame zelo velik in pomemben dogodek, ki sem ga dojemala kot dosežek v življenju, zato sem se počutila pomembno. Vstopila sem v prostor, kjer sem pričakovala veliko znanja, ki ti omogoča boljše in lepšo prihodnost. Učitelj je bil najpomembnejši vzornik. Njegovo mnenje je bilo pri otrocih in starših zelo spoštovano in upoštevano. S takim odnosom sem rasla in menila, da so tudi naslednje generacije tako oblikovane. Ko sem kot učiteljica začetnica vstopila v pedagoški svet, sem ugotovila, da so se te vrednote zelo spremenile, kar me je takrat močno razočaralo. V smislu – poln optimizma in upanja – potem pa kruta realnost.

SLAVKA TANKO, učiteljica slovenščine

» Šolskih potrebščin nismo imeli, bili smo revni, a imeli smo se radi. Če smo katero ušpičili, smo morali klečati ali pa smo jih dobili s palico. Doma si pa še povedati nismo upali, ker bi jih dobili še od staršev. Tako smo znali biti sočutni, ni bilo nobene nadutosti in izživljanja iz prenasičenosti. Učiteljem smo prinašali poljske pridelke in smo jih zložili pred tablo. Še sedaj imam v spominu poln kup zeljnatih glav v jesenskem času.

Ko sem bila v višjih razredih, je učitelj večkrat prišel prosit mojega očeta, naj me da naprej v šolo. Oče pa je zamahnil z roko, češ, kaj bo šola, da je treba delati po njivah. Tako se je v ročnem delu v tistem času porazgubil marsikateri talent. Današnjim staršem bi priporočila, naj otroke vzgajajo v spoštovanju in usmiljenju do vseh in vsega, ker čas se hitro obrne, brezobzirni otroci pa ne bodo imeli sočutja niti do svojih staršev. Danes je vse skrenilo s prave poti, če bomo hoteli preživeti, jo bomo morali ponovno najti.

KRAJANKA, 88 let

» Ker nisem bila v vrtcu, je bila šola zame čudovita izkušnja. Očaralo me je druženje z vrstniki, prostorna učilnica in spoznavanje veliko novega. Bili smo skromni, v šolo smo hodili tri kilometre po gozdu, videvali smo medvede in druge živali, pa ni bilo prav nobene panike! Učitelj je bil zakon, spoštovan in cenjen, ubogali smo ga in poslušali. In ni bilo vtikanja staršev v strokovne pedagoške zadeve.

SONJA ŠTUPICA, pomočnica kuharice

Na Pikinem festivalu v Velenju

Piše: Zdenka Kljun, foto: Ana Porenta

V sredo, 19. 9. 2012, so se učenci od 1. do 4. razreda matične šole iz Sodražice in POŠ Sveti Gregor udeležili Pikinega festivala v Velenju, ki so ga letos pripravili že triindvajsetič. To je največji festival kulture, vzgoje, izobraževanja in zabave za otroke v Sloveniji. Letošnji je bil še prav poseben, saj so ga organizatorji pripravili v sklopu dogodkov Evropske prestolnice kulture 2012. Tudi mi smo si ogledali PIKASTO KULTURO. Ko smo se pripeljali v Velenje, nas je pozdravila vodička PIKA. Ob jezeru smo pomalicali in si pogledali, kaj se dogaja v indijanskih šotorih. Ob enajstih smo se z avtobusom odpeljali v Dom kulture Velenje, kjer smo si ogledali predstavo »Dinozavri v cirkusu«. Lutke dinozavrov so merile 7 m v višino in kar 16 metrov v dolžino. Predstava

Dinozavri v cirkusu

Na Pikinem festivalu sem bila prvič. Tam so bili tudi labodi. Najboljše mi je bilo, ko smo kupili Ficke.

Zala, 3. a

Na Pikinem festivalu je bilo boljše kot kdajkoli prej. Najbolj mi je bilo všeč, ko smo gledali predstavo o dinozavrih. Videli smo labode in jezero. Izdelovali smo različne izdelke. HVALA, PIKA IN FI CKO.

Andraž, 3. a

Najbolj všeč so mi bile delavnice. Tam smo pisali imena na sladolednih paličkah in na kamenčke smo napisali lepe besede.

Zara, 4. a

Najbolj sem si zapomnila Pikino hišico. V hiši je imela vse razmetano.

Karin, 4.a

Najbolj mi je bila všeč predstava o dinozavrih. Govorila je, kako so ljudje ujeli dinozavre in jih dali v cirkus. Tam so jih učili, kaj delajo v cirkusu. Potem so jih spustili v naravo, saj bodo tam bolj srečni.

Maxine, 4. a

Na Pikinem festivalu mi je bilo všeč, ko smo si šli ogledat vilo Čira Čara. V šotoru so nam naredili kitke in pikice na licih, tako kot jih ima Pika.

Zoja, 4. a

govori o tem, kako so mogočne in neukročene dinozavre zaprli v cirkus. Tam so jih hoteli udomačiti in jih naučiti veččin sodobnega sveta. Vseeno pa so dinozavri veliki in znajo najti svobodno in svojo pot v svet. Nato smo odšli na Pikine ustvarjalne delavnice, ki so osrednji del Pikinega festivala. Odvijajo se v dveh velikih pokritih šotorih (Beli in Rdeči šotor). Njihov namen je, da se otroci igrajo, spoznavajo nove materiale, se naučijo njihove uporabe, so ustvarjalni, hkrati pa svoje znanje posredujejo prijateljem. Ker je bilo delavnice veliko, so otroci sami izbrali, kaj si želijo izdelati ter se pridružili mladim mentorjem, ki so jim pri tem pomagali. Naredili smo veliko izdelkov in vse tudi odnesli domov. Ogledali smo si še vilo Čira-Čara, v kateri prebiva Pika. Otroci so se začudili: »Joj, kako je razmetano!« Dan s Piko, na predstavi in ustvarjalnih delavnicah je kar prehitro minil. Utruženi, a zelo dobre volje smo se odpeljali domov. Sklenili smo, da bomo Piko še kdaj obiskali.

S plesom v novo šolsko leto

Piše in fotografira: Katja Simić, plesna učiteljica, Bolero

V ponedeljek, 10. 9. 2012, se je v Osnovni šoli Dr. Ivan Prijatelj v Sodražici ponovno plesalo! Predstavitve projekta Šolski plesni festival, v katerem letos že četrto leto uspešno sodelujejo učenci oziroma predvsem učenke osnovne šole, je dodobra razgibala šolsko dopoldne. V treh skupinah so prišli učenci v telovadnico šole, kjer so zaplesali na danes zelo popularne pesmi, med katerimi je gotovo izstopala »Nossa«, ki je povzročila, da so poleg teles zamigali tudi jeziki! Šolski plesni festival je sicer projekt Plesne zveze Slovenije, podpira pa ga Ministrstvo za izobraževanje, znanost, kulturo in šport. Plesna šola Bolero in moja malenkost smo izvajalci tega projekta na osnovni šoli. Plesne koreografije in korake se učenci in učenke učijo v treh starostnih skupinah: 1.–3. razred skupaj, 4.–6. razred skupaj ter 7.–9. razred skupaj, pleše se tako skupinsko kot tudi v parih (čeprav zaradi pomanjkanja fantov skupaj zaplešeta kar dve dekleti). Plesna tekmovanja se odvijajo na šolski, področni in za najstarejše tudi na državni ravni. Letošnje šolsko leto smo si za cilj zadali še boljše rezultate, kot smo jih dosegli v prejšnjih letih. Po predstavitvi smo s plesnimi vajami tudi že začeli in letošnje šolsko leto pleše 46 učencev in učenek – od tega kar 7 fantov, kar me še posebej veseli. Prejšnja leta se je le tu in tam opogumil kakšen fant, letos pa se je ta številka končno malo povečala. Starejšo skupino boste lahko občudovali že kaj kmalu – pripravljamo namreč točko za otvoritev nove športne dvorane v Sodražici.

V veliko čast in veselje nam je, da nas je gospa ravnateljica Majda Kovačič Cimperman povabila k sodelovanju. Ker je za odlične plesalke in plesalce pomemben zgodnji začetek, k plesnim vajam vabimo že vrčevske otroke. Plesne vaje za najmlajše potekajo ob ponedeljkih ob 16.45, v telovadnici šole.

Letos bomo poskrbeli tudi za tiste malce starejše, saj bomo končno začeli s programom Bolero Trendi za odrasle, ki bo prav tako ob ponedeljkih potekal v telovadnici šole, in sicer med 17.30 in 19.00. Vsi prav lepo vabljeni, plesnega para ne potrebujete!

V Alpskem svetu in Posočju

Piše: 9. a razred, foto: Mojca Vesel

V sredo, 19. 9. 2012, smo šli učenci 9. razreda na ekskurzijo v Posočje. Ob 6.00 smo se z avtobusom odpeljali iz Sodražice. Dan pred ekskurzijo sem bila malo žalostna, kajti napovedan je bil dež. Mimo Ljubljane in Kranja ter Jesenic smo se odpeljali preko Vršiča, kjer smo si ogledali Rusko kapelico in nekatere gore. Rusko kapelico so zgradili ruski vojni ujetniki, ki so gradili cesto čez Vršič, v spomin na soborce, ki jih je pokopal plaz izpod Mojstrovke. Malo višje ob poti smo v skalnati steni videli obraz Ajdovske deklice in okno v Prisojniku. Nato smo v Trenti šli preko visečega mostu in si ogledali korita Mlinarice, šli v Trentarski muzej in si ogledali staro Trentarsko hišo in naravo v Triglavskem narodnem parku. Meni je bila najbolj všeč multivizijska predstavitev Soče v vseh letnih časih. Posneta je bila s podvodno kamero in prikazovana na sosledju osmih ekranov. Mimo Bovca smo se peljali do Kobarida in si ogledali Kobariški muzej iz prve svetovne vojne s prikazom bojev na Soški fronti. V tem muzeju mi je bila najbolj všeč črna soba, kjer je bilo prikazano trpljenje in umiranje vojakov. V tej sobi so bila tudi vrata zapora, na katerih so bili napisi v vseh jezikih, vsi so preklinjali vojno. Všeč mi je bila tudi soba, v kateri je vojak pisal pismo svoji družini. Potem smo se peljali do Tolmina in šli na kosilo. Proti koncu ekskurzije smo si ogledali korita Tolminke in Zadlaščice. Tam je bilo zelo lepo, vendar tega nismo mogli občudovati, ker je deževalo. Šli smo tudi čez Hudičev most, ki se pne 60 m nad koriti Tolminke. Ogledali smo si tudi edino nemško kostnico na slovenskih tleh, v Tolminu, ob Soči. Na koncu smo se preko Nove Gorice, Ajdovščine in Cerknice odpeljali domov v Sodražico, kamor smo prispeli ob 21.00. Tako se je naša ekskurzija zaključila, bili smo kar malo utrujeni.

Deževno doživetje Tolminskih korit

Kapelica ruskih vojnih ujetnikov

Gozd in gozdni rob Naravoslovni dan

Piše: Ela Maxine Košir, 4.a

Zjutraj smo se zbrali v razredu in imeli 45 minut pouka. Pojedli smo malico in šli proti Pesku. Šli smo po potki, po travi in ob robu gozda. Opazovali smo, na kateri strani stojimo, na prisojni ali osojni. Bili smo na prisojni strani. Opazovali smo Mali in Veliki grič. Spoznavali smo grmovnice. Prvi grm, ki smo ga videli, je bila trdoleska. Naslednji grmi so bili: leska, črn trn, šipek, dren, glog, srobot, kalina in bezeg. Videli smo tudi drevesa: trepetliko, gaber, bor, bukev, jesen, maklen, javor, hrast, brin in macesen. Dolgo smo hodili ob gozdu. Z mehurčki smo ugotovili, v katero stran piha veter. Pihal je proti zahodu. Izmerili smo temperaturo zraka in prsti. Na prisojni strani je bilo 27 °C, v zemlji pa 21 °C. Na osojni strani je bilo v zraku 26 °C, v zemlji pa 18 °C. V gozdu v zraku je bilo 21 °C, v zemlji pa 19 °C. Ko smo izmerili temperaturo, smo pogledali, kje je pod drevesi več rastlin, v gozdu ali ob robu gozda. Počasi smo se vrnili v šolo in imeli še eno uro pouka. Dobili smo delovne liste in jih izpolnili. Tako se je končal naravoslovni dan.

Praznovanje 50-letnice DU Sodražica

Piše: Ana Modic, DU Sodražica; foto: Zmaga Mohorič

Društvo upokojencev Sodražica je v soboto, 15. septembra 2012, praznovalo svojega abrahama. Na prireditve so vabili plakati in Radio Univox. Prireditve je bila v šolski dvorani v Sodražici. V šolski avli so nas najprej pozdravili člani DU, ki so pripravili razstavo ročnih in likovnih del nekaterih naših članov. Pestrost ročnih del in slikarskih tehnik nas je presenetila. Občudovali smo vezene prte, kvačkane prtičke, pletene izdelke, gobeline, slike, voščilnice s suhim cvetjem. Prav tako je bil pester tudi seznam avtorjev teh izdelkov, njihovo število je doseglo številko 14. Zamisel in organizacija razstave je bila domena Olge Bregar in Milke Gornik.

Prav tako je bila slavnosti primerno okrašena in pripravljena šolska dvorana: mize, pokrite s prti, ob mizah stoli za več kot 100 obiskovalcev, v ozadju odra napis »50 let DU Sodražica«, rože, mikrofoni na odru in pred njim. Posebni sedeži so bili rezervirani za povabljenе goste. Prireditve je povezovala naša članica Ivanka Oražem, ki je bila tudi ustvarjalca prve pesmi o abrahamu DU, ki jo je kot uvod v proslavo v našem sodraškem narečju zapel naš upokojenski oktet. V kulturnem delu so nastopili: Tamburaški orkester Sodražica, folklorna skupina POŠ Sveti Gregor pod vodstvom Zdenke Kljun, trije učenci OŠ Sodražica –harmonikarji, oktet DU Sodražica, Ivanka Oražem.

Ob šegavem nastopu otroške folklorne skupine iz POŠ Sveti Gregor so se mnogim utrnili spomini na njihovo mladost in njihove otroške igre, razigrani tamburaši so nas s svojim ubranim petjem popeljali v naša dekliska in fantovska leta, ob živahnih tonih harmonike pa smo še sami ritmično ploskali. Zato ni čudno, da je naš župan Blaž Milavec v pozdravnem govoru uporabil tudi tale ljudski rek: »Starost je žalost. Tako so rekli včasih, danes tukaj pa to ne velja, saj vas je eno samo veselje.« In res se je sproščenost celotne prireditve zavlekla pod našo kožo in bilo nam je lepo.

Jože Košmrlj, predsednik DU Sodražica, je pozdravil vse navzoče, še posebej tudi vse povabljenе goste. Med njimi so bili tudi predsednica ZDUS-a Mateja Kožuh-Novak in predsednik PO ZDUS Dolenjske in Bele krajine Jože Jazbec, župan občine Sodražica Blaž Milavec, ravnateljica OŠ Sodražica Majda Kovačič Cimperman, predstavniki DU iz sosednjih občin, predstavniki ZD Sodražica, predstavniki ŠD Sodražica in GD Sodražica. Mogoče še kdo. Slavnostni govor je imela Cvetka Vesel, tajnica DU Sodražica. V svojem govoru je orisala 50-letno zgodovino društva, omenila najbolj zaslužne člane društva v njegovi zgodovini, poudarila dejavnosti društva, še posebej sedanjo aktivnost Starejši za starejše, ki poteka od leta 2008. Cvetka Vesel je omenila izdajo zbornika ob 50-letnici delovanja društva. Besedilo zbornika je pripravila sama z dolgotrajnim zbiranjem gradiva, slikovni material pa sta dodali Olga Bregar in Milka Gornik. Zbornik je izšel v samostojni publikaciji, nekaj izvodov je bilo možno kupiti na sami prireditvi, sicer pa je bil objavljen v zadnjih dveh številkah Suhorobarja. Zbornik prikazuje

zgodovino DU, pridobitev prapora DU, izseke izletov, letovanj in drugih družbenj članov DU, kulturno udejstvovanje naših članov, sodelovanje naših članic na Tržnih dnevih v Sodražici. V zborniku si lahko pogledamo moško in žensko balinarsko ekipo z osvojenima pokaloma in beremo še o ostalem športnem udejstvovanju naših članov in članic. Največ pokalov so gotovo osvojili balinarji. V zborniku je predstavljena skrb starejših za druge, starejše člane in članice. V njem sta tudi intervjuja s častnima članoma DU Sodražica: z Milanom Štupica in Francem Češarkom. V njem sta tudi dva prispevka naše literarne ustvarjalke Ivane Oražem, ki prikazujeta njeno globoko razumevanje življenja in narave. In končno je v publikaciji predstavljen tudi UO DU Sodražica. Cvetki Vesel iskrene čestitke za njeno delo ob izdaji zbornika in naša velika zahvala. Cvetka Vesel se je v slavnostnem govoru zahvalila OŠ Sodražica, županu in njegovim sodelavcem za vse oblike pomoči in sodelovanja, Lidiji Pogorelc za pomoč pri organizaciji izletov, vsem prostovoljcem, odborom DU, prizadevnim članom in članicam DU.

Jože Košmrlj in Cvetka Vesel, predsednik in tajnica DU Sodražica, sta podelila priznanja in priložnostna darila jubilentom, ki letos dopolnijo 60, 70 ali 80 let življenja. Teh je bilo kar nekaj; nekateri so s hitrim korakom prišli do odra, drugi so potrebovali pomoč. A vsi so se veselili pozornosti s strani DU. Posebno priznanje sta dobila dva para, ki letos praznujeta biserno poroko. To sta bila Marija in Polde Lovšin ter Zinka in Milan Štupica. 60 let skupnega življenja ni mačji kašelj, zato čestitke tudi z naše strani.

V dvorani nas je vse pozdravila predsednica ZDUS-a dr. Mateja Kožuh Novak in DU Sodražica podelila priznanje za 50 let uspešnega dela. Posebno priznanje je iz njenih rok dobila Zmaga Mohorič za 8-letno vodenje odbora za izlete. Posebno pohvalo je predsednica izrekla Milki Gornik za njeno aktivnost prostovoljke. Priznanje za 50 let uspešnega dela je naše društvo prejelo tudi od predsednika PO ZDUS za Dolenjsko in Belo krajino Jožeta Jazbeca. DU Sodražica so pozdravili in nam zaželeli nadaljnje uspešno delo

še predstavniki sosednjih DU in seveda naš župan Blaž Milavec. Predsednik DU Jože Košmrlj je podelil še priznanja posameznikom za 20 in več kot 20-letno članstvo v DU, posebna priznanja pa tudi Občini Sodražica, OŠ Sodražica, Lidiji Pogorelc in Antonu Govžetu za aktivno delo v društvu in najdaljši obrtniški staž v Sloveniji. Za častnega člana DU Sodražica je bil imenovan Franc Češarek. Sledila je okusna in lepa pogostitev, na kateri ni manjkala niti slavnostna torta. To je spekla naša članica Nirmala Prema. Ob dobri hrani in pijači se je veselo vzdušje nadaljevalo v prijetnih pogovorih in srečanjih. Vsem, ki ste pripravljali to prireditve, hvala za vaše ideje in vaše delo. Še veliko uspehov v prihodnje in še mnogo prijetnih srečanj.

PROŠNJA

Praznovanja 50-letnice Društva upokojencev Sodražica se je udeležila tudi dr. Mateja Kožuh Novak, predsednica Zveze društev upokojencev Slovenije. Ker je beseda nanesa na njenega očeta zdravnika dr. Ludvika Kožuha, ki je služboval tudi v Sodražici, je dr. Mateja Kožuh Novak prosila za pomoč pri iskanju očetovih fotografij. Zato prosimo vse, ki imate v svojem arhivu fotografijo dr. Ludvika Kožuha, da se obrnete na Olgo Bregar na tel. 041 276 512.

Upokojenci v osrčju Julijskih Alp

Piše: Cvetka Vesel, foto: Zmaga Mohorič

V soboto, 22. septembra, smo se sodraški upokojenci odpravili na jesenski izlet v osrčje naših Julijskih Alp in Posočje. Vreme nam je bilo tudi tokrat naklonjeno, spremljal nas je lep jesenski dan.

Tako smo slovenski simbol Triglav lahko v polni naravni lepoti občudovali že iz Ljubljanske kotline. Pot smo nadaljevali po ozki dolini Save Dolinke, se v Dovjah poklonili spomeniku župnika Jakoba Aljaža in se, tako kot on, zazrli v dolino Vrat proti visokim vršacem, ki so vabili v svoj objem. Občudovali smo s soncem obsijane priostrene vrhove Špika in se v Kranjski Gori zapeljali v dolino Pišnice in v Triglavski narodni park. Pri Ruski kapelici smo se spomnili ruskih ujetnikov, ki jih je med 1. svetovno vojno pri gradnji ceste na Vršič zasul plaz. V mogočnem pogorju Pisanka smo iskali

podobo Ajdovske deklice in se po ovinkasti cesti pripeljali na Vršič. Malo počitka, nekaj pogledov navzgor na Mojstrovko in navzdol v Trento in že smo se odpravili po naslednjih 25 ovinkih novim spoznanjem naproti. Pri vходу v Trento nas je pozdravil Julius Kugy, ki zre tja proti Jalovcu. Odpravili smo se tudi v Zadnjo Trento in se povzpeli do izvira naše čudovite Soče. V muzeju v Trenti smo spoznali težko življenje Trentarjev od nekdaj do danes. Ob vožnji

po dolini Soče smo recitali Gregorčičevo pesem Soči in se čudili, kako je mogoče, da je ta naš veliki pesnik že toliko let prej napovedati grozote, ki so se tu dogajale med prvo svetovno vojno. Res so »tod sekla bridka jekla« in res si »ti krvava tekla«. Žal je soška fronta za sabo pustila polno žrtev, na katere danes spominjajo številna vojaška pokopališča in čudovito kostnica italijanskim vojakom, ki se dviga nad Kobaridom. Še smo občudovali reko Sočo, njeno barvo, pa slap Boko, ki se iz mogočnih višin 104 m globoko spušča v dolino. Mimo

hidroelektrarn smo nadaljevali pot ob Soči vse do Solkana, Nove Gorice. Tu se je pokrajina odprla, mi pa smo se prijetno utrujeni in polni novih vtisov in spoznanj odpravili proti domu.

20. jubilejno srečanje harmonikarjev

Piše: Franc Lesar, Klub harmonikarjev Urška; foto: Drago Košir

V soboto, 4. 8. 2012 je v Zamostcu na letnem vrtu gostilne Urška potekalo 20. jubilejno srečanje harmonikarjev Urška. Svoje znanje na diatonični harmoniki je komisiji in občinstvu pokazalo 24 harmonikarjev. Med njimi so letos sodelovala kar štiri dekleta.

Glas o priznanjih, ki so izdelki člana kluba harmonikarjev Urška – rezbarja Draga Koširja, je segel že zelo daleč, saj so na tekmovanje prišli iz vse Slovenije.

Tekmovanje je potekalo v štirih kategorijah. V kategoriji do 13 let je zmagal Blaž Jamnikar Pukl iz Slovenj Gradca. Od 13 do 18 let je prvo mesto dosegla Sandra Murgelj z Otočca. V kategoriji od 18 do 50 let je zmagal Erik Šavron iz Gradina pri Kopru in bil tudi »Naj godec Urška 2012«. V veteranski skupini nad 50 let je pokal prejel Jože Dolenc iz Poljan pri Škofji Loki. Letos so se domači godci prvič potegovali za naziv »Suhorobarski prvak«. Čast si je prislužil Boštjan Šporar iz Dolenjih Lazov pri Ribnici. Ob svoji 20-letnici

pa je klub harmonikarjev pripravil še eno presenečenje. Domačinka Nina Mihelič je odlično zapela tri pesmi in s svojim prvim javnim nastopom prijetno presenetila. Po tekmovanju je sledilo družabno srečanje z ansambлом Ribniški pušeljc.

Letos so prireditev podprli: Občina Sodražica, Občina Ribnica, Avtoprevoznitvo Kljun, Dolenji lazi, rezbar Košir Drago, gostilna Urška Zamostec in izdelovalec harmonik Drago Elikan iz Škocjana pri Turjaku.

Suhorobarski prvak Boštjan Šporar in absolutni zmagovalec URŠKE 2012 Erik Šavron

Šedrški ŽIV – ŽAV

KDO?

Vabljeni vsi otroci med 5. in 10. letom starosti.

KDAJ?

Dobivali se bomo (pred)zadnjo soboto v mesecu med 10.00 in 11.30. Naslednje srečanje bo v soboto, 27. oktobra. Izdelovali bomo šparavček (hranilnik)!

KJE?

V župnijskem domu.

KAJ?

Skupaj bomo spoznavali svetnike, zavetnike, izdelovali različne izdelke, se igrali, peli pesmice, se zabavali in družili.

Foto: Sandra Košir

KONTAKT?

Sandra Košir, mobilni: 031 469 842 ali klubkresnicka@gmail.com

Srečanja za mlade

KAJ?

Srečanja za mlade – zanimiva tematska srečanja, gostje, potopisna predavanja, filmski, kuharski in drugi družabni večeri.

KDAJ?

Vsak 1. in 3. petek v mesecu, ob 19.00.

KJE?

V župnijskem domu v Sodražici.

ZA KOGA?

Za vse mlade iz naše župnije.

Foto: Ernest Pirnat

Več informacij o prihajajočih srečanjih bo na voljo na spletni strani:

<http://mc-kresnicka.si/> ali na Facebook skupini Srečanja za mlade Sodražica!

V kuhinji s Šedržankami

Slano pecivo II

Recepta: Pavla Lavrič in Štefka Joras
Zapis in foto: Štefka Joras

Šedržanke so nam za jesenske dni pripravile nova recepta za slano pecivo. Sirove štručke za malico, prigrizki iz listnatega testa k čaju ali na nedeljsko popoldne, ko pridejo obiski ... Tu je nekaj idej – ko se lotite peke, pa nujno dodajte kanček lastne domišljije.

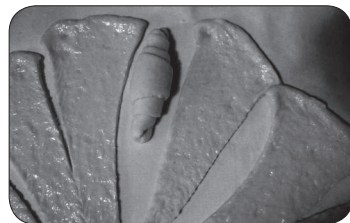
SIROVE ŠTRUČKE

Potrebujemo:
TESTO

1 kg moke
0,5 l mleka (po potrebi tudi več)
1 žlica sladkorja
1 dl olja
kocko kvasa
žličko soli

PREMAZ

1 jajce
nariban sir

Priprava:

Iz sestavin umesimo bolj mehko testo. Razdelimo ga na tri dele in pustimo počivati pol ure.

Vsak del nato razvaljamo v krog, tanko premažemo z oljem in razrežemo na šestnajst trikotnikov.

Trikotnike zvijemo od širšega dela k ožjemu, položimo v pekač, obložen s peki papirjem, premažemo s stepenim jajcem in potresemo z naribanim sirom.

Pečico segrejemo na 250 °C in štručke pečemo 15–20 minut.

NASVET:

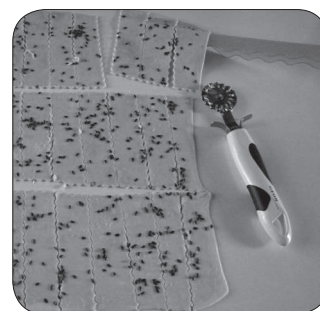
Če želimo, da bodo štručke mehkejšje, dodamo v testo dva manjša kuhana in pretlačena krompirja (pire). Upoštevamo, da bo testa več, zato ga razdelimo na štiri dele.

PRIGRIZKI IZ LISTNATEGA TESTA

Potrebujemo:

1 zavitek kupljenega listnatega testa (dva dela)
2 jajci
sezamova, lanena ali sončnična semena
malo soli

Priprava:

Testo po navodilih odmrzujemo. Razvaljamo ga v pravokotnik v velikosti našega pekača.

Premažemo s stepenim jajcem, potrosimo semena in po želji dodamo malo soli. Testo z zobatim kolescem razrežemo na 2 cm široke in poljubno dolge palčke, lahko pa oblikujemo tudi prestice, kolesca ipd. S pomočjo lopatice jih zložimo na pekač. Pečemo pri 180 °C, da lepo zarumenijo.

NASVET:

V dobro zaprti posodi takšni prigrizki počakajo več dni.

Po aktivnostih na zaslužen izlet

Piše in fotografira: Petra Marn

Šedržanke smo se tudi letos predstavile na »Tamburanju va Kostelee« in na Ribniškem sejmu. Potem ko smo Sodražico zastopale na okoliških prireditvah, pa smo soboto, 15. septembra, rezervirale za druženje. Odpravile smo se na izlet v Slovensko Istro. Prva postaja je bila v Seči, kjer smo si v vrtu kaktusov ogledale najrazličnejše kaktuse in dobile drobne nasvete za nego in vzgojo teh rastlin. Nato nas je pot vodila v Strunjan do patra Nika in na turistično kmetijo Butul, kjer smo prisluhnile predstavitvi mediteranskih zelišč. Zatem smo se odpravile na kmetijo Maršič, kjer smo poskusile še figove dobrote. Izlet smo zaključile z ogledom freske mrtvaškega plesa v Hrastovljah in na gradu Socerb, kjer smo ujele tudi sončni zahod.

Šedržanke se zahvaljujemo Ernestu Pirnatu za organizacijo in vodenje izleta ter Občini Sodražica, ki nas je pri izletu finančno podprla.

Šedržanke na Ribniškem sejmu z Jožetom Belajem, Janom Arkom in Andrejem Miheličem

Hauk! Oratorij PLUS po indijansko

Piše in fotografira: Domen Marinč

Zadnje nedeljo v avgustu je Društvo katoliške mladine Ribnica izvedlo Oratorij PLUS, namenjen odraslim oz. starejšim od 25 let. Osrednja tema letošnjega dogajanja so bili otavanski Indijanci. Prvič je prišlo do neposrednega sodelovanja z župnijo Sodražica, saj so se dogajanja udeležile tudi animatorke iz Sodražice.

Pred nekaj več kot 180 leti je slovenski misijonar in škof Friderik Baraga odšel na misijon med otavanske Indijance, kjer je deloval dve desetletji. Okoli njegove življenjske zgodbe so člani Društva katoliške mladine Ribnica s pomočjo »šedrskih« animatork spletli oratorijsko dogajanje. Velik indijanski šotor, loki, puščice, perje v laseh in pisane barve na obrazih – to so bile ključne besede letošnjega oratorija za odrasle, ki je potekal že sedmič.

Za 30 udeležencev je skrbelo 26 animatorjev, ki so pripravili celodnevni program dogajanja. Ta je vključeval tematsko naravnane pogovore, različne delavnice, športne in miselne igre, topel obrok, uprizoritev dramske igre ter za zaključek meditacijo in pripravo na soudeležbo pri sv. maši. Poskrbeli so tudi za varstvo otrok, katerih starši so za en dan postali indijanci, razdeljeni po klanih in opremljeni z novimi indijanskimi imeni.

Sedmi Oratorij PLUS je bil hkrati tudi prvi, pri katerem so sodelovale tudi animatorke iz župnije Sodražica. »Pobuda za sodelovanje je pravzaprav prišla iz obeh strani,« je pojasnil Nejc Ilc, vodja oratorijskega dogajanja, in dodal: »Sprva smo želeli s pomočjo sodraških animatorjev privabiti več udeležencev iz njihovih krajev. Oglaševanje smo tudi izvedli, vendar ni bilo pričakovanega odziva, zato so sami izrazili željo, da se nam pridružijo.« Nad njihovo odločitvijo je bil navdušen: »Animatorke so nam bile v veliko pomoč in so se zelo dobro vključile v dogajanje.«

Promoviranje dogodka je bilo kljub temu uspešno. Udeležili so se ga številni prebivalci sosednjih občin in celo Ljubljane. Mnogi od njih so bili z dogajanjem tako ali drugače osebno povezani. »Da v Ribnici poteka Oratorij PLUS, sem vedela že dalj časa. Letos pa se je kot animatorka odločila sodelovati tudi moja hčerka Blanka, ki me je prijavila na dogajanje. Vedela je, da mi bo všeč,« je svoj razlog za udeležbo opisala Marija Čampa iz Sodražice. Svoje zadovoljstvo so izrazili tudi ostali udeleženci, ki bi dogajanje najraje kar podaljšali.

Cisto prava indijanska malica – črno-bela viki krema

Skupinska kateheza

In zakaj vam je lahko žal, da ste zamudili letošnji Oratorij PLUS? Eva Janež, animatorka iz Sodražice, pojasnjuje: »To je po mojem mnenju super izkušnja za vsakogar. Nihče naj ne reče, da to ni zanj, dokler se tega sam ne udeleži. Mislim, da ni nikomur žal, da je bil danes tukaj.« Kdor je bil letos torej prepozen, bo imel novo priložnost naslednje leto.

Duhovne vaje za animatorje Kresničke v Strunjanu

Zbral: Ernest Pirnat, foto: Eva Janež

V soboto, 11. avgusta, smo odšli na duhovno-družabne vaje. Da se jih udeležim, sem se odločila zato, da bolj poglobim svojo vero in se družim z ostalimi animatorji. Ni mi žal, da sem šla na duhovne vaje, saj je bila družba fenomenalna (čeprav nas je bilo bolj malo). Na teh duhovnih vajah sem ugotovila, kaj mi pomeni Bog, kakšna je moja molitev in kako gledam na svojo vero ter kako jo delim z drugimi (tudi tistimi, ki niso katoliki). Ko smo »opravili« duhovni del, smo se bolj posvetili družabnemu delu. Odšli smo na kopanje, se skrivali pred dežjem.

Sandra Košir

Duhovne vaje v Strunjanu so bile zakon – dober program, prava lokacija in izvrstna družba! Vsem, ki se teh duhovnih vaj niste udeležili, je lahko žal! Sicer pa bodo še priložnosti – ne izpustite jih!

Evgen Zajc

Za duhovne vaje sem se odločila zaradi prijateljev, druženja in seveda zaradi poglobitve svoje vere, sebe, razmišljanj in občutkov do svoje veroizpovedi. Na samih vajah mi je bilo zelo v redu, da smo imeli individualne »naloge«. Tako smo bili lahko za trenutek sami s seboj ter premislili o naši veri.

Jasna Janež

Pred tem se duhovnih vaj nisem udeleževala, zato sem se za udeležbo odločila, ker sem želela poskusiti nekaj novega, se družiti z ostalimi animatorji in predvsem preveriti stereotipe o tem, da »se na duhovnih vajah tako in tako samo moli in sploh ni zabavno.« Duhovne vaje so bile zame odlična izkušnja. Bolje smo spoznali sami sebi in se naučili premišljevat o stvareh, ki jim prej nismo namenjali veliko časa in pozornosti. Obenem smo se družili in zabavali ter se tako tudi bolje spoznali med seboj. V prihodnje vabim tudi ostale animatorje in druge, da se udeležite kakšnih duhovnih vaj, zagotovo vam ne bo žal.

Eva Janež

Oratorij v zamejstvu

Piše in fotografira: Petra Košir

Tudi letos (že petič zapored) se je peščica animatorjev iz Sodražice odpravila v Kontovel pri Trstu, da izvede oratorij, ki je pri nas že prava stalnica.

Oratorij v Kontovelu je precej drugačen od našega, pa ne le zato, ker ga narekujejo manjši prostori, manjše število otrok in šolska sestra, ampak tudi zato, ker so otroci in tudi starši tam oratorija zelo veseli.

Vseh 6 dni oratorija smo izvajali delavnice, spoznavali zgodbo, prepevali, se igrali – tako kot na našem oratoriju. Ob sklepu pa je bilo precej drugače. Zbrali so se starši, stari starši, bratje in sestre oratorijskih udeležencev, ki so pripravili zaključno prireditev z dramsko igro, petjem in bansi. V zraku je bilo zadovoljstvo otrok in staršev, ki preide tudi na osebni nivo, saj smo zanje animatorji pričevalci vere, obenem pa so otroci z nami nekako v pristnem stiku z maternim jezikom, kar ima zanje vedno večji pomen.

Oratorij v Kontovelu nam je dal nove izkušnje in spletel nove vezi, ki jih ne bomo pozabili.

🎵 Kdo smo? Mladinska glasbena skupina, ki deluje že eno leto, pa še vedno nima imena. 😊 Šefica skupine s priroteno dirigentsko paličico je Manca Lesar.

🎵 Kje nastopamo? Pri nedeljskih svetih mašah (enkrat mesečno), na porokah, obhajilih ... ter na koncertu Pusti sled, ki bo 16. 2. 2013 v Dobropolju.

Na spletni strani mc-kresnicka.si najdeš koledar, kjer piše tudi to, kdaj in kje bomo nastopali.

🎵 Vaje potekajo ob sobotah od 17.30 do 19.00.

Vabljeni vsi, ki radi prepevate ali igrate kakšen instrument!

Ne se bat',
ne grizemo!

Kontakt:
tinkara.silc@gmail.com
031 702 822 (Tinkara)

Po licenci Savinine joge obraza

Piše: Darinka Suljević, inštruktorica z licenco

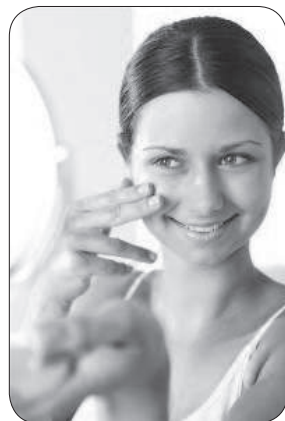
Zakaj joga obraza? Za zdravje in lepoto. Danes sta to dve pomembni vrednoti, ki prinašata v življenje vsakega posameznika optimalno energijo za uspešno in srečno življenje.

Z razgibavanjem 648 telesnih mišic dosegamo dobre zdravstvene in lepotne učinke telesa, ravno tako z razgibavanjem 57 mišic obraza, a zato porabimo dve tretjini manj časa.

Sklopu vaj za krepitev obraznih mišic bi lahko rekli tudi fitness obraza, saj se le-te okrepijo, učvrstijo, s tem se poveča tudi volumen obraza, ki mu daje mladosten videz, koža ni več upadla, temveč deluje zdravo in sijoče. Delujete lahko na najbolj občutljivejše dele obraza, kot je npr. področje okrog oči, kjer je koža tanka, izpostavljena mimiki in gubanju, povrh vsega pa se pojavijo še podočnjaki, s katerimi se spopadete brez težav. Ko se mišice okrepijo, se zmanjša tudi gravitacija obraza, zato je to naravni lifting obraza. Zmanjša se podbradek, ustnice se napolnijo, koža postaja vedno bolj napeta, dobro prekrvavljena, kar pomeni, da se postopno gladijo tudi gube.

Kjer se pojavijo gube, je že prisoten zastoj energije na refleksni coni in s tem na določenem notranjem organu. Čvrste mišice podpirajo delovanje žlez z notranjim izločanjem, prav obrazne mišice pa podpirajo žleze v glavi, ki dirigirajo žleze v telesu. Te proizvajajo hormone, ki delujejo na vsako celico telesa. S starostjo upadajo, kar deluje na funkcije vseh organov, s tem se povečujejo bolezni, upadata vitalnost in zunanja lepota. V sodobnem načinu življenja zaradi stresov in premalo gibanja tovrstne težave ne prizanašajo tudi mlajšim generacijam (pozabljenost, depresija, osteoporoza, libido, neplodnost, policistični jajčniki, obolenja ščitnice in drugih vitalnih organov, fibromialgija, prekomerna teža, izgorelost, rakava obolenja, utrujenost, čustvena občutljivost ...). Če pa temu pridružimo še nezdravo prehrano, so učinki razstrupljanja telesa prav dobrodošli. Zato je primerna za oba spola že po 20. letu, po 30. je nujna, nikoli pa ni prepozno.

Joga obraza, ki jo je v Slovenijo prinesla Savina A. Ritter, temelji na izkušnjah in delu dermatologov, nevrokirurgov, fizioterapevtov, kozmetičnih delavcev, jogijskih in taoističnih znanj. Prinaša sklop vaj, ki jih lahko izvajate kjerkoli in kadarkoli, popravljate zunanji videz celotnega obraza ali posameznih delov in povečujete zavedanje o sebi in svojem zdravju.

SODRAŠKA ČITALNICA še deluje

Ljubiteljice knjig se rade družimo in pogovarjamo o prebranih knjigah.

Vabimo vse, ki radi berete, da se nam pridružite v čitalnici vsak prvi petek v mesecu ob 19.00 v Knjižnici Sodražica.

Voditeljica: Majda Ilc Hussein

Vrstijo se prvenstva OBZD

Hitrostno in štafetno zbijanje, igra v krog, igra dvojic

Piše: Miran Štupica

V nedeljo, dne 2. 9. 2012, je zaradi slabega vremena balinarski klub SODČEK iz Kočevja organiziral prvenstvo Območne balinarske zveze Dolenjske v hitrostnem ter štafetnem zbijanju za leto 2012 v Sodražici. Oba naslova sta ostala v domačem klubu BŠK Sodražica. V hitrostnem zbijanju je prvič postal prvak Dolenjske Ivo Mestek, nov igralec BŠK Sodražica, ki je v letošnjem prestopnem roku okrepil domače vrste. V štafetnem zbijanju pa je zmagala dvojica Tadej Košmrlj in Marko Matelič, prav tako iz Sodražice.

Foto: Marko Matelič

Rezultati ter vrstni red hitrostnega zbijanja:

1. Ivo Mestek, BŠK Sodražica	21,24 (13)
2. Damjan Martinčič, BK Krško	17,24 (10)
3. Tadej Košmrlj, BŠK Sodražica	19,23
4. Marko Matelič, BŠK Sodražica	17, 20 (14)
5. Maks Vlašič, BK Sodček Kočevje	17,20 (12)
6. Orlič Dragan, BK Krško	15,11
7. Bojan Drobnič, Gaj Kočevje	14
8. Aleš Žagar, BK Sodček Kočevje	13
9. Sergej Ritonja, BK Sodček Kočevje	11

Vrstni red in rezultati štafetnega zbijanja:

1. Sodražica II	Tadej Košmrlj-Marko Matelič	27,26
2. Sodražica I	Boris Matelič-Ivo Mestek	30,23
3. Krško	Orlič Dragan-Martinčič Damjan	19,22
4. Sodček Kočevje	Aleš Žagar-Sergej Ritonja	20,20

V nedeljo, 16. 9. 2012, je bilo v Gaju – Kočevje odigrano prvenstvo Območne balinarske zveze Dolenjske v igri v krog. Igralec BK GAJ Kočevje Sprok Švajgelj bo dne 21. 10. 2012 v Škofji Loki našo območno balinarsko zvezo zastopal na polfinalu državnega prvenstva.

Foto: Jana Potočnik

Rezultati:

1. ŠVAJGELJ Sprok, BŠK Gaj Kočevje
2. ŽAGAR Aleš, BK Sodček
3. HENIGMAN Franc, BK Sodražica
4. ZULE Janez, BK Sodček
5. KOCJAN Robert, BK Drska NM
6. KLEMENČIČ Alojz, BK Drska NM
7. DROBNIČ Bojan, BK GAJ Kočevje
8. VESEL Franc, BK Sodražica
9. HENIGMAN Janez, BK Sodražica

V nedeljo, 23. 9. 2012, je bilo v Krškem prvenstvo Območne balinarske zveze Dolenjske v igri dvojic. Nastopilo je 12 dvojic. Letošnji naslov sta osvojila igralca Balinarskega kluba Drska iz Novega mesta Hren in Smrekar, ki sta v finalu premagala dvojico balinarskega kluba Gaj iz Kočevja Drobnič-Miklič z rezultatom 9 : 5. Tretje mesto je osvojila dvojica iz domačega balinarskega kluba Krško Martinčič-Sovdat, ki je bila boljša od para balinarskega kluba Sodražica Vesel-Petrič z rezultatom 6 : 0.

Foto: Ivan Stopar

Hren in Smrekar iz BŠK Drska Novo mesto sta kot prvaka OBZD 30. 9. 2012 nastopila na polfinalu državnega prvenstva v Škofji Loki na igriščih BK Trata.

8. Psoglavski balinarski turnir

Piše in fotografira: Miran Štupica

BŠK Sodražica je 15. 8. 2012 priredil tradicionalni Psoglavski balinarski turnir, osmi po vrsti. Na turnirju je sodelovalo 14 dvojic. Sodraški balinarji so v smislu ohranjanja prijateljskih vezi medse povabili še 2 balinarja iz bližnjega Lazca v Loškem Potoku. Turnir je tradicionalno potekal cel dan ob dobri kapljici ter mučkalici. Na koncu sta bila najboljša Boris Matelič in Jože Mikolič iz Lazca, ki sta v finalu premagala Tadeja Košmrlja in Silva Koširja. Tretje mesto sta zasedla Miha Lušin in Bojan Trdan, ki sta premagala dvojico Franc Vesel in Anton Petrič.

Najboljše štiri dvojice

**JAZZ
VEČER!**
V soboto,
27. oktobra,

Foto: Tina Berčič

bodo v sodraški šolski dvorani zopet odmevale jazzovske harmonije. Prav lepo vas vabimo na že šesti Jazz večer, kjer bo v glavni vlogi Tony Cater Jazz Band, seveda pa ne bo manjkalo odličnih gostov – instrumentalistov in vokalistov. Začetek ob 20.00!

7. veteranski pohod po jugovzhodnem delu Ribniške doline

Piše: Borut Kozina, OZVVS Ribnica; foto: Ludvik Zalar

Na povabilo OZVVS Ribnica se je 8. septembra pred Rokodelskim centrom Ribnica zbrala velika skupina pohodnikov, poleg domačinov, bilo jih je 21, so prišli pohodniki iz Območnih združenj Ruše, Grosuplja, Domžal in Kočevja. S svojo prisotnostjo na pohodu je domačine prijetno presenetil Dominik Grmek, glavni praporščak ZVVS.

Pohodnike je najprej s kratkim nagovorom pozdravil predsednik OZVVS Ribnica Peter Levstek, ki je pohodnikom ob lepem vremenu zaželel lep pohod in prijetno počutje na ribniškem koncu.

Nato je pohodnike v skrajšanem prispevku Borut Kozina seznanil z izvajanjem blokade vojašnice v Ribnici in napad na vojašnico v Ribnici, 28. 6. 1991 in 2. 7. 1991.

Vodič Rokodelskega centra Ribnica je na kratko opisal nastanek in dejavnost Rokodelskega centra Ribnica in pohodnike povabil na polurni ogled izdelave ribniške suhe robe in ogled muzejske razstave.

Po končanem ogledu smo pohodniki ob 8:50 krenili na pot mimo nekdanje vojašnice, sedaj Obrtnega centra Ribnica, in se za nekaj časa ustavili pri obeležju v spomin na 16 ustreljenih talcev na območju ribniške doline letih 1942–1944.

Pohodnike je pot vodila mimo romskega naselja preko prigoriskega vodnega zadrževalnika do stare kočje ribiškega društva, kjer nas je že čakal prigrizek in pijača. Pripravljene klopi so vsem pohodnikom prav prišle za počitek pri jutranjem prigrizku. Po prigrizku in počitku smo nadaljevali pot, prečkali reko Ribnico po starem mostiču in se mimo nekdanjega mlina in dela Prigorice – Gabrje,

povzpeli na Hrib, in ob dogovorjenem času smo prispeli pred cerkev sv. Roka na Hribu, kjer nas je pričakal domači župnik, g. Potočnik. Prijazni župnik je pozdravil pohodnike in jih najprej povabil na pijačo. Po krajšem pogovoru pred cerkvijo nas je povabil v cerkev, kjer nam je opisal nastanek cerkve in njen pomen za domačine. Pohodniki smo se zahvalili za prijetno kramljanje in se po strmi poti spustili v center kraja Dolenja vas, kjer smo se za krajši čas ustavili v gostišču Tina.

Čas je bil, da smo nadaljevali pot po delu Dolenje vasi, skozi Prigorico, prečkali glavno cesto in nadaljevali začrtano pot proti vasi Otavice. Ko smo prispeli v Otavice, smo se odločili za daljši odmor pri obori Alojza Andoljška, v zaselku Ograda.

Pri obori sta pohodnike že pričakala Ludvik Zalar in kandidat za člana našega društva Rok Ruparčič in ponudila še nekaj prigrizka in pijačo, ki je zaradi hoje v sončnem dnevu prav prišla. Pri obori smo se odpočili, razgovorili, ogledali divjad in čakala je še zadnja etapa do izhodišča. mPot je vodila skozi Otavice do Hrovače, kjer smo si ogledali Škrabčev skedenj in rojstno hišo slavista Stanislava Škrabca (samo zunanji videz), se slikali za spomin in nadaljevali pot v Ribnico k domu Lovske družine Ribnica, kjer je bil zaključek s toplim obrokom in pijačo.

Prisotni pohodniki smo malo posedeli in pokramljali. Na zaključek pohoda ni bilo povabljenega ribniškega župana, ker je bil zadržan. Pohodniki smo bili zadovoljni s pripravljenim pohodom in se poslovili v želji, da se spet srečamo na kakšnem pohodu, srečanju in seveda tudi našem ribniškem pohodu.

Pozdravni nagovor predsednika OZVVS Ribnica

Pri obeležju 16 ustreljenih talcev

Veterani nastopili na poslovilni tekmi Branka Potočnika

Piše in fotografira: Tadej Levstek

Da je nogomet res najbolj postranska stran na svetu, ki poleg tega ne pozna meja, smo se lahko prepričali tudi v nedeljo, 23. 9. 2012, ko se je na župnijskem igrišču v Dolenji vasi odvijal prijateljski nogometni turnir. Priredil ga je kar tamkajšnji župnik Branko Potočnik, ki odhaja iz župnije na drugo delovno mesto v okolici Bohinja.

Na turnirju so sodelovale tri ekipe (Ribniški policisti, Grafit in Veterani Sodražice).

Naši igralci so se zelo dobro odrezali in šele po streljanju kazenskih strelav so morali priznati premoč policistom, ki so tako osvojili turnir. Ne glede na vse smo se lahko še enkrat prepričali, da prijateljstvo ne pozna meja. Vse skupaj pa smo zaključili s prijetnim druženjem v župnišču, kjer se je ob pijači in jedachi odvijal še tretji polčas.

Branku Potočniku tudi v našem imenu želim, naj se ima tudi v novi sredini lepo in naj seveda ne pozabi na obljubo, da se bo naše sodelovanje nadaljevalo. Še en dokaz, da rek »Slovenija je majhna« resnično drži, saj se lahko poiščemo in obiščemo v vsakem trenutku – kjerkoli in kadarkoli.

Zaključek nogometnega poletja

Piše: Tadej Levstek, foto: Žiga Lovšin

KMN LOŠKI POTOK osvojil »OLMN Sodražica 2012«

Zopet smo obrnili nov list v naši futsal zgodovini, saj se je še enkrat uspešno zaključila občinska poletna liga v malem nogometu »Sodražica 2012«, ki so jo letos zaslužno osvojili igralci KMN Loški Potok. Na letošnjem tekmovanju je nastopilo 12 moštev.

Igralo se je po enokrožnem sistemu vsak z vsakim. Največ so pokazali igralci Loškega Potoka, takoj za njimi pa so bili lanskoletni prvaki KMN Kot, ki pa so letos nastopili v precej spremenjeni zasedbi, a so se vseeno zelo uspešno kosali z vsemi najboljšimi. Tretje mesto je pripadlo igralcem Lepovč, ki so si naslov morda zapravili kar s svojimi lastnimi napakami. Četrty so bili mladi igralci iz Velikih Lašč. Peto mesto so zasedli igralci Gore, ki so se letos združili z Okiči. Šesto Končna lestvica:

1.	KMN LOŠKI POTOK	11	11	0	0	53:9	31	+44
2.	KMN KOT	11	9	1	1	31:13	28	+19
3.	LEPOVČE	11	9	0	2	55:9	27	+46
4.	VELIKE LAŠČE	11	6	2	3	21:17	20	+4
5.	GORA	11	6	1	4	31:19	19	+12
6.	KMN ZAPOTOK	11	5	1	5	29:34	16	-5
7.	GLOBEL	11	4	3	4	21:22	15	-1
8.	SLEMENA	11	3	2	6	24:25	11	-1
9.	KOK PIT BAR	11	3	1	7	23:48	10	-25
10.	VETERANI	11	2	2	7	16:45	8	-29
11.	ZAMOSTEC	11	1	1	9	9:28	4	-19
12.	ODPISANI	11	0	1	10	9:54	1	-45

mesto so dosegli igralci Zapotoka, ki so prikazali kar nekaj zelo lepих predstav. Sedmo mesto je pripadlo ekipi Globeli, ki je na začetku obetala uvrstitev kakšno mesto višje. Na osmem so končali igralci Slemen, ki so prikazali manj od pričakovanega. Deveti so bili Kok Pit barovci, ki so tako ponovili lanskoletni uspeh. Deseti so bili Veterani, ki niso bili ravno prepričljivi, so pa prava klapa, ki je vedno ostala skupaj. Enajsto mesto so zavzeli vedno borbeni igralci Zamostca, ki pa so pokazali premalo kontinuitete za kaj več.

Zadnje, dvanajsto mesto je pripadlo Odpisanim, ki pa se niso nikoli kaj preveč vznemirjali, kajti vedno so bili skupaj do konca. Tako so pokazali, da so prava klapa tudi izven nogometnih igrišč.

Lepovče najboljše v pokalu »Sodražica 2012«

Ob zaključku lige je potekal še pokal »Sodražica 2012«. V razigravanju so igralci Loškega Potoka rutinirano premagali igralce Odpisanih, ki se niso mogli resneje upirati. Igralci KMN Kot ravnó tako niso imeli resnejšega dela z ekipo Zamostca. Lepovče so rutinirano premagale Veterane. Tudi Velike Lašče niso imele večjih težav z ekipo Kok Pit bara. Pravi derbi pa se je odvijal med Goro in Slemenami, kjer so »ta kratko« potegnili Gorniki. Zadnja tekma je bila zelo zanimiva in napeta vse do konca, kjer so bili srečnejši igralci Globeli, ki so premagali ekipo Zapotoka, čeprav bi bil lahko rezultat tudi obrnjen.

Na zadnji tekmovalni dan v petek, 17. 8. 2012, je sledilo še sklepno dejanje, ko smo dobili še pokalnega prvaka. V finalnem srečanju, kjer so se pomerile tri ekipe (Slemena, Lepovče in KMN Loški Potok), so največjo dnevno formo in razpoloženje pokazali igralci Lepovč, ki so postali letošnji pokalni prvaki. Drugo mesto je pripadlo Loškemu Potoku, tretje pa igralcem Slemen. Sledila je še podelitev pokalov najboljšim iz lige. Za najboljšega vratarja lige je bil proglašen Dejan Vesel (KMN Kot), za najboljšega igralca je bil izbran Jure Kordiš (KMN Loški Potok). Na koncu je sledila še podelitev pokalov za pokal »Sodražica 2012«, kjer je naziv najboljšega strelca turnirja pripadel Mihi Čampa (Lepovče). Tako je za nami še eno nadvse zanimivo nogometno poletje.

Trening jujitsu v Sodražici

Športno društvo Sibor bo v šolskem letu 2012/2013 v Sodražici organiziralo vadbe jujitsu za osnovnošolce. Treningi se pričenjajo v oktobru in potekajo v telovadnici OŠ ob sredah in petkih od 17.00 do 18.00.

Kaj sploh je jujitsu?

Gre za borilno veščino, ki prihaja z Japonske in združuje tehnike karateja (udarci, brce, blokade), juda (meti, vzvodi) in aikida (gibanje, vzvodni prijemi) ter ostalih borilnih veščin.

Dodatne informacije: 041 463 843 (Elvis Podlogar, vodja ŠD Sibor) ali 031 649 816 (Tomaž Jalovec, trener).

Vabljeni vsi osnovnošolci, ki bi želeli aktivno preživeti prosti čas.

Tuna v Sodražici

Piše: Tadej Levstek, foto: Bojan Novosel

Ekipi sodraških športnih ribičev v sestavi Marjan Mihelič, Bojan Novosel in Andrej Pintar – Špenglar, slednji je bil tudi vodja ekipe, je uspel ulov, ki bi jim ga zavidal marsikateri ribič. Fantje so se 18. 8. 2012 podali na jadransko morje na ulov tune. Po večurnem brumanju (privabljanju ribe) in borbi jim je ogromna tuna tudi prišla. Uspelo jim jo je potegniti na suho. Tehtala je neverjetna 102 kilograma. Tuno jim je na koncu uspelo uspešno pripeljati v Sodražico, kjer so jo sredi trga ovekovečili s fotografijo.

Ekstremnemu ulovu so ribiči in njihovi prijatelji primerno nazdravili, kasneje pa so se izkazali tudi v izvrstni kulinarčni pripravi same tune. Za ta uspeh jim v imenu bralcev in bralk čestitam in jim tudi v prihodnje želim »dober prijem«.

II. Memorial bratov Fajdiga

Rokometni turnir veteranov v Sodražici

Piše in fotografira: Miran Štupica, predsednik ŠD Sodražica

Športno društvo Sodražica, sekcija Veterani rokometna, je v soboto, 15. 9. 2012, s pričetkom ob 14.00 na asfaltiranem igrišču za osnovno šolo v Sodražici priredilo II. veteranski rokometni turnir – Memorial bratov Fajdiga. Na njem so sodelovale naslednje ekipe, razdeljene v 2 skupini:

RK RIBNICA	ŠD SODRAŽICA
RK TRBOVLJE	RK SVIŠ IVANČNA GORICA
RK DOBREPOLJE	RK MOKERC IG

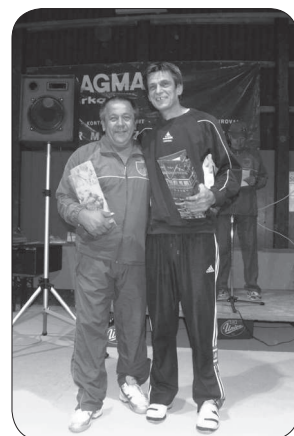
Tekme so na zadovoljstvo vseh sodelujočih sodili državni sodniki Košir, Fink, Babič, Čeak in Andoljšek. Izbrana sta bila tudi najboljši igralca turnirja Tomaž Batinič iz ŠD Sodražica ter najboljši golman Davor Mudrinič iz RK Trbovelj.

Za uspešno izvedbo veteranskega rokometnega turnirja – II. memorial bratov Fajdiga, se ŠD Sodražica zahvaljuje Občini Sodražica, Osnovni šoli dr. Ivan Prijatelj Sodražica, KMN Extrem Sodražica (Tadeju Levstku), Balinarskemu klubu Sodražica,

Mesariji Arko, Cvetličarni Spominčica, Pekarni Ajdič, PGD Sodražica, Suhorobarstvu d.o.o., Stanetu Gašperiču, Jelki Štupica, podjetju Kamitex, podjetju Benles, Lesostrugarstvu Zajc Bojan s.p., podjetju POS Plastika, Pintar Andreju s.p., Pintar Roku za ozvočenje, podjetju Rauch, Alešu, Rudetu in Vesni Fajdiga in še posebej vsem tistim članom rokometne sekcije, ki so največ pripomogli k uspešni izvedbi turnirja.

Zahvala gre seveda tudi vsem sodelujočim ekipam za pošteno in športno borbo. Tistim, ki so staknili nekaj lažjih poškodb, pa želimo čimprejše okrevanje z željo, da do česa podobnega ne bi več prišlo. Bliža se namreč dan, ko se bo rokomet igral v novi Športni dvorani Sodražica.

Za najboljšega igralca je bil izbran Tomaž Batinič (levo), za najboljšega golmana pa Davor Mudrinič (desno)

Ekipa ŠD Sodražica je zasedla 2. mesto

Zmagovalci turnirja – RK Trbovlje

VRSTNI RED:

1. RK TRBOVLJE
2. ŠD SODRAŽICA
3. RK MOKERC IG
4. RK RIBNICA
5. RK DOBREPOLJE
6. RK SVIŠ IVANČNA GORICA

AKCIJA ZBIRANJA NEVARNIH ODPADKOV

Komunala Ribnica d.o.o.

Javno komunalno podjetje Komunala Ribnica d.o.o. bo organiziralo brezplačno zbiranje nevarnih odpadkov iz gospodinjstev.

V soboto, 20. 10. 2012, se bo brezplačno pobiranje vršilo na naslednjih lokacijah:

PODKLANEC, NOVI POT, KOTEL

GLOBEL

ŽIMARICE

SODRAŽICA, JELOVEC

PETRINCI, KRAČALI, JANEŽI, KRŽETI, BETONOVO

ZAMOSTEC, RAVNI DOL, NOVA ŠTIFTA, LIPOVŠČICA, MALE VINICE

ZAPOTOK, VINICE, SV. MARKO, PRESKA, SINOVIČA

9⁰⁰ DO 9¹⁵ (15 MIN) – KAPELICA V PODKLANCU

9²⁰ DO 9³⁵ (15 MIN) – V VASI, PRI KOZOLČKU

9⁴⁵ DO 10⁰⁰ (15 MIN) – GASILSKI DOM

10¹⁰ DO 10⁴⁰ (POL URE) – PARK NASPROTI ZDRAV. DOMA

10⁵⁵ DO 11¹⁰ (15 MIN) – TRGOVINA

11³⁰ DO 11⁴⁵ (15 MIN) – PRI OKREPČEVALNICI URŠKA

11⁵⁵ DO 12¹⁰ (15 MIN) – GASILSKI DOM V ZAPOTOKU

Pod nevarne odpadke iz gospodinjstev spadajo:

- **Barve in sorodni pripomočki** – barve na osn. org. topil, oljne barve, barve za tekstil, razredčilo, odstranjevalec rje, laki, kiti, tesnila, lepila
- **Različna čistila** – organska topila, jedka čistila
- **Kozmetika in zdravila** – kozmetika na alkoholni osnovi, toniki in losjoni, tablete, razpršila, laki za nohte in odstranjevalci, preparati za lase

- **Avtomobili** – motorno olje, bencin, avtokozmetika, avtomobilske barve in kiti, tekočine za pranje stekel, hladilna tekočina, zavorna tekočina, akumulatorji
- **Nevarni predmeti in snovi** – fluorescentne žarnice, živosrebrni termometri, fotokemikalije, različne kisline in baze, jedilno olje in mast, naftalinske kroglice, baterijski vložki, različna razpršila
- **Vrtni izdelki** – razpršilo za zajedavce, gnojila, pesticidi in insekticidi, fungicidi, herbicidi in strupi

Potep po zelenem otoku

Piše: Mateja Košir, foto: Ana Arko

Med mrzlo in dolgo zimo nas včasih pogreje že sama misel na poletje. Kam bi jo mahnile? Od nekje je pritavala ideja o Irski. Pretehtala je misel »dosti se da videti, pa še prevroče ne bo«. In smo šle.

Štiri dekleta, na ramah petnajstkilogramski nahrbtniki, v glavah pa polno pričakovanj in načrtov. Prvi »uvauuu« se je zaslísal že, ko smo z letalom zaokrožili nad otokom. Vsepovsod zelena barva in morje. Pričakala nas je tipična irska dobrodošlica – ploha in veter. Ampak to nas ni motilo, vedele smo, da nas bo to spremljalo celih deset dni. Vreme na Irskem se spreminja iz minute v minuto. Konec avgusta, ko je bilo v Sloveniji prav »pasje vroče«, je bilo na Irskem prijetnih 20 stopinj.

Z mestnih ulic v naravo

Prva postojanka je bila prestolnica. Dva dni smo raziskovale Dublin, občudovale znamenitosti, arhitekturo, parke, muzeje, se čudile nad pestro kolekcijo čevljev, ki jih nosijo prebivalci (od zimskih škornjev do »japonk«), poskusile irski Guinness in ugotovile, da brez vetrovke te dni ne bo šlo, saj vztrajno piha. Hitro smo se tudi naučile, da ko greš čez cesto, pogledaš desno-levo-desno in ne najprej levo, saj Irci vozijo po levi stani ceste. Dublin je malce večji kot Ljubljana, v dveh dneh ga lahko prečešes čez in čez in ob tem ne ostaneš ravnodušen.

Tretji dan je sledil premik na jugozahod otoka. Po poldnevni vožnji z avtobusom smo prispele v Killarny. Majhno, a živahno mesto. Nahaja se v bližini nacionalnega parka in znanega Ring of Kerry. Odločile smo se za celodnevno turo Ring of Kerry. To je območje čudovite narave, po katerem je speljan 180-kilometrski cestni krog. Tukaj nas je preplaval občutek, da smo res na Irskem.

Najprej nas je navdušila irska kava, ki te konkretno pogreje – črna kava, irski viski in smetana so res močna kombinacija, nato pa prvi pogled na obalo, ocean, peščeno plažo, otoke, nacionalni park, jezera in zelene pašnike. Sem ter tja nam je pot prekrizala tudi kakšna ovca na cesti. Občudovanje narave in okolice je vodič in šofer avtobusa obenem dopolnil še z irsko zgodovino, kulturo in glasbo. Na Irskem se glasbi težko izogneš. Tesno je prepletena z njihovo preteklostjo in načinom življenja. Po ulicah se slišita nič kaj sramežljivo petje in igranje, v skoraj vsakem irskem pubu pa je zvečer živa glasba, ki pričara prav posebno vzdušje. Glasbeniki igrajo s srcem in dušo, pogosto tudi razložijo pomen posameznih pesmi in njihov nastanek, to pa začinijo še z malo humorja.

Irci so pač takšni

Naprej smo se podale na polotok Dingle Peninsula. Avtobusne povezave do Dingla so nas »prisilile«, da smo si ogledale še mesto Tralee, nato pa se nastanile v kraju Dingle. To je majhno ribiško obmorsko mesto, v katerem še živi irščina, ki je poleg angleščine uradni jezik. Še sreča, da je bil na tablah pod irščino običajno tudi napis v angleščini, saj je irščino kar težko razvozlati. Naslednje jutro nas je pozdravilo sonce, zato smo se odločile, da si lepote polotoka ogledamo kar s kolesi. Gospod v izposojevalnici koles nam je prijazno svetoval najprimernejšo pot. Prijaznost Ircev je prav gotovo ena izmed lastnosti, ki te na Irskem navduši. Vsi so pripravljeni pomagati, svetovati, pokramljati, si vzeti čas in se »pohecati« s popolnim neznancem. Pa ne zato, ker si turist in jim prineseš denar, ampak zato, ker preprosto taki so. Kolesarile smo tik ob morju, malo dol, malo gor in občudovale fantastičen razgled na visoke klife, pečine in razburkano morje. Zares čudovita krajina! Seveda nas je med kolesarjenjem »napral« tudi dež, ampak to nam ni pokvarilo doživetja.

Z bolečimi zadnjicami smo zvečer načrtovale pot do zadnje postojanke – Gallwayja. To simpatično mesto leži ob zahodni obali in je izrazito univerzitetno. Nastanile smo se v hostlu, čigar lastnik nam je z malce grenkim priokusom povedal, da je bil že dvakrat v Ljubljani, a obakrat ni našel ugodnega prenočišča in je odšel v Zagreb. A je vseeno pohvalil Slovenijo in njene lepote. V Gallwayju smo si vzele čas za raziskovanje mesta in za pokušino irske kuhinje. V njihovi prehrani prevladujejo predvsem meso, ribe in krompir. Hrana na Irskem je precej dražja kot pri nas, oblačila pa so bolj poceni, kar smo dekleta seveda znala izkoristiti. Iz Gallwayja nas je pot vodila le še do letališča, kjer smo prebedele noč, nato pa nekoliko turbulenten let do Benetk.

Če smo na Irsko prišle s polno glavo pričakovanj in načrtov, smo odšle polne lepih vtisov in doživetij. Četudi je vreme malce muhasto, ljudje zagotovo niso.

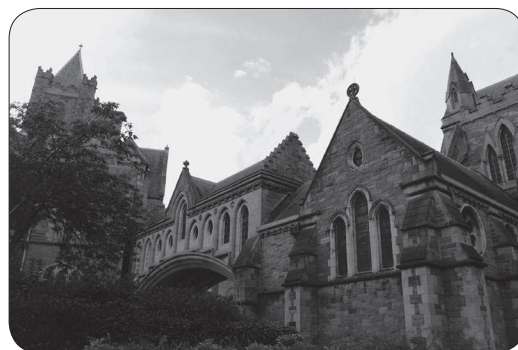
Pripravljene, pozor, zdaj – na Irsko!

Tipično irsko podeželje – ovčice na zelenih klifih.

V univerzitetnem mestu Galway težko najdeš prebivalca nad 50 let.

Vikinska katedrala v centru Dublinu.

Turistično suhorobarstvo

Piše: Ivan Šega

Opiram se na izsek iz županovega govora ob Tržnem dnevu, ki je bil objavljen v avgustovskem Suhorobarju. Usmerjam se v tisti del, ko daje pobudo za ustanovitev Tržnice tradicionalnih in modernih lesnih izdelkov ... Župana popolnoma podpiram v ideji. Vprašanje je le, kdo naj to idejo izpelje. Po moje je najbolj kompetentna Obrtna zbornica, ki tako in tako predstavlja obrtnike. Morda grešim, ker bi se morali na tej »tržnici« znajti tudi izdelovalci, ki niso njeni člani, a znajo delati in imajo kaj pokazati in prodati. Morda bi morala udejanjiti to idejo občinska Komisija za družbene dejavnosti (morda se imenuje kako drugače?) in jo pozneje predati konkretnim izvajalcem. Ponudba »tržnice« bi morala obsegati izdelke tudi neformalnih obrtnikov – kot domača obrt. Mi se še ne zavedamo, da imamo v kraju ogromno materiala, le uporabiti bi ga morali znati in hoteti. Imamo tudi umetnike, to pa niso le slikarji in njim podobni nesnovni ustvarjalci, ampak tudi ustvarjalci, ki »nekaj špičijo«. Kot idejo si predstavljam tudi premično stojnico, ki bi lahko potovala na številne prireditve po državi. Lahko bi se jo naročilo za obisk s strani organizatorjev prireditev. In še marsikaj bi se lahko napravilo.

Te dni sem se sprehodil po Bledu. Pravimo (pravijo), da je to naš turistični biser. Verjemite, Bled je kar daleč od bisera, če ne upoštevam tistega, kar je Bog dal ob stvarjenju. Ogledal sem si stojnice. Bolj ali manj kič od bogve kod. Malo slovenskega je bilo (lectova srca); le na razne načine oblikovana plastika je visela na nekaj stojnicah. Mimogrede: v vsaki vasi na podeželju, ki v naših očeh velja Bogu za hrptom, iz okolja veje več svežine kot iz blejskih hiš in vrtov. Gorenjci, oprostite mi mojo ugotovitev! Mi pa imamo zelo konkretno vsebino našega kraja; lahko bi kaj potegnili iz nje. Imam kar nekaj izkušenj s turisti. Kar jim svojega pokažem, kliče po nadaljevanju – tega pa ni! Vendar se moj domet iz objektivnih razlogov konča v Maticovi etno hiši. Tako zaradi človeške kot finančne moči. Pogrešam, ne samo finančno, morda bolj organizacijsko in moralno pomoč nekoga, ki bi me podpiral

v mnogih idejah, ki jih premorem. Če povem: pred časom je bila pri meni oseba, ki organizira enodnevne izlete v znanem velikem slovenskem turističnem podjetju. Želeli so organizirati dva ali celo tri avtobuse za ogled Ribniške doline. Verjeli ali ne: nismo mogli sestaviti programa ponudbe. Turisti so zahtevni, pričakujejo, da bodo v naši dolini videli prvobitno suhorobarstvo, dopolnili dan z ogledom naravnih posebnosti ipd. »Naših« predstavljenih turističnih točk je bilo premalo za izkušene turistične organizatorje. MEH so si ogledali na licu mesta in pričakovali nadaljevanje tovrstne ponudbe. Za Novo Štífto so rekli, da je že nešteto »obdelana« s specialnimi organizatorji, v Rokodelskem centru so videli preveč posodobljen ambient za izdelovanje aduta naše doline in smatrajo, da ne prikaže tistega, kar bi se v tej dolini pričakovalo. Škrabčevo domačijo več ali manj vidijo lahko le od zunaj; svetoval sem jim še Gonenico, zaradi njene preteklosti. Odšli so praznih rok ... Izletnike pa, kot do sedaj, spet vodijo v Avstrijo.

To, kar sem navedel, je gledano s turističnega vidika. Županova zamisel seže na poslovno stran. Mislim, da bi se morala za realizacijo njegove zamisli potruditi zgoraj imenovana občinska Komisija za družbene dejavnosti ali njej podoben občinski organ. Je pa glede na to, da se nihče v dolini ne loti česa izvirnega, idealna ideja, da se v občini ustanovi nekaj, kar bo konkretno in posredno koristilo občanom. Za začetek pa vsaj omogočiti (žal redkim) turistom nakup spominkarsko-uporabnih suhorobarskih izdelkov.

Foto: Gregor Pirc

Psoglavski dnevi – drugi zorni kot

Piše: Ivan Šega

Letos nisem sodeloval pri pripravi Psoglavskih dni oz. Tržnega dne. Razloge, zakaj, pustimo ob strani. Kot občan in nekdanji snovalec te prireditve pa si dovoljujem dati dobronamerne pripombe.

Dogajanja v teh dnevih morajo biti etnološko naravnana. Samo to dviguje ceno take in te prireditve. Kraj pa ima dovolj bogato preteklost, da se nekaj izkoplje iz nje. Poživljajoča je umestitev petkovega festivala, čeprav je že naslov izrojen. Morali bi najti novo imenovanje te prireditve. Danes je že vsaka prireditev festival. Z vsebino bi morali rahlo izskočiti iz okvirja, ki so ga napravili že drugi pred nami. Voditelj bi moral biti naš, tak, ki bi uporabil folkloro tega kraja. Vsekakor je bil dober poizkus, le za naprej bi bilo treba – po mojem – to upoštevati.

Večer na trgu je bil začel in bi moral biti nadaljevan z etnološko tematiko. Hvala Bogu so se našli mladi, ki očitno želijo nadaljevati dosedanjo tradicijo. Vendar bi že letos lahko besedilo igre spremenili v tistem delu, kjer so uporabili tuj kraj in

tuje besede. Prilagodili bi lahko našim krajem in našim navadam ... Zadnjih nekaj Večerov je bilo prav zato zanimivih, ker so bili uporabljeni domači ljudje in domače zgode in nezgode. Ljudje pač radi slišimo kaj zanimivega o tistih, ki smo jih morda poznali ali pa so iz drugih razlogov znani v kraju. Kar se tiče orkestralnega nastopa, je bil to pravi dalmatinski večer; ni bil ne etnološki in ne slovenski nastop. Skakanje iz etnološkega jarma je dovoljeno le v nedeljo na veselicnem popoldnevu. V nedeljo je treba popestriti dopoldan. Letos je bilo v radijskih poročilih omenjeno, da je manjkalo nekaj tistega, kar identificira etnološko suhorobarsko prireditev. Obiskovalci smo vse bolj zahtevni in že skoraj vsaka vas si prizadeva, da povleče iz naftalina nekaj posebnega – starega. Tudi mi bomo morali, če želimo držati prireditev na višjem nivoju.

Verjetno se bokdo opravičeval in ugovarjal mojim ugotovitvam; jaz si v časopisu ne bom dopisoval z njim. Dobronamerno sem želel povedati svoje pripombe preko tega medija vsem tistim, ki jim drugače ne morem, a imajo škarje in platno v rokah.

DA NE POZABIMO ... (III. del)

Pripravlja: Ivan Šega

Povzeto po šolskem listu Iz naše doline (letnik 1936/37), zapisala Olga Vodopivec – Vrbičeva, učiteljica

Sodraško dolino namaka potok Bistrica, ki izvira pod Boncarjem, ki dolino ločuje od Bloške planote. Na Boncarju so še sledovi rimskih utrdb – ajdovski zid. Že v davnini je bila tod speljana cesta, kajti leta 44 pred Kristusom je po njej prodiral cesar Oktavijan proti Krki nad Latobike, potem ko je porušil Metulum – Metlje pri Starem trgu, ki so ga branili hrabri Japodi.

V času sv. Alojzija cvetejo pri Kadicah t. i. klanške rože – rododendron, malo poprej pa višnjevi kranjski jeglič. Teh cvetic se baje ne dobi nikjer drugod v okolici.

Kljub temu da je Bistrica tiha in krotka, se slednje leto razsrdi in napravi ljudem dosti škode in strahu. Leseni most je ob neki priliki podrla in odnesla; sedanji bo 1940. leta dočakal sto let in je še zelo čvrst in trden kot pred stoletjem. Ob spomladanskem in jesenskem deževju Bistrica poplavi. Logi se vse do Podgore spremenijo v jezero. Ljudje morajo sredi noči umikati živali iz hlevov.

Bistrica sprejema vodo od mnogih studencev. Eden izmed njih nosi ime 'Žegnani studenec'. Pritoki ženejo 9 žag in 16 mlinov. Do pred desetletji je mlinarje z mlinskimi kamni oskrboval Oblak s Sinovice. Kamen je nalomil v bližnjem Žrnovcu in ga ročno obdelal v mlinske kamne.

Še pred Kristusovim rojstvom so skozi našo dolino drvele bojne množice. Prav gotovo so tudi Huni odigrali svojo vlogo, ker Sodržane še zdaj imenujejo 'Psoglavci', ko jih hočejo razžaliti. Tudi Turki nam niso prizanašali.

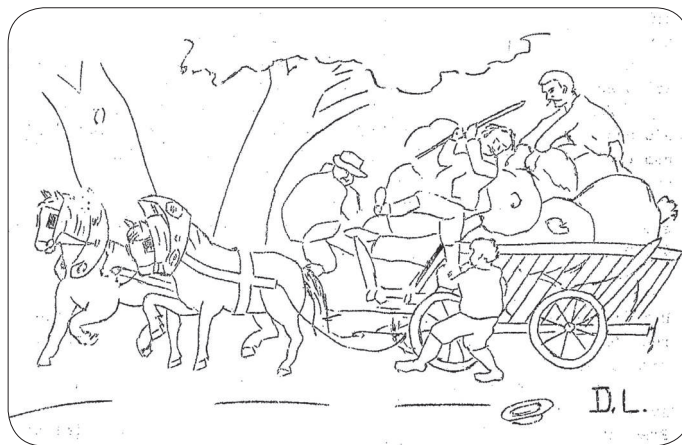
Polje je v sodraški dolini vzorno obdelano. Glavna hrana so krompir, kavla, zelje, repa in fižol. Tega se pridelala toliko, da se ga izvažala pod imenom 'ribničar'. Žito se pridelalo v spodnjem delu občine. Z lepimi sadnimi vrtovi se ponašajo vasi Vinice, Zapotok, Nova Štifta ...

V prejšnjih časih je prihajalo kar precej denarja iz Amerike, ki so ga pošiljali tisti, ki so si upali preko oceana. Tudi prevoz lesa je omogočal zaslužek za zmerno življenje. Marsikaj se je spremenilo. Zdaj cveti izdelava suhe robe in še več, krošnjarstvo. Ženske oskrbujejo otroke in domačijo, moške pa krošnjarijo po svetu.

Nekatere hiše imajo posebno značilna imena. Cvekarjeva hiša nas spominja na nekega žebjarja Lukmana, ki se je priselil iz Kroke. Kupil je hišo, ki se še danes imenuje Cvekarjeva. Poleg žebeljev je prodajal tudi zvezke. Ob nedeljah in tržnih dneh je postavil stojnico pred Močnikovo hišo. V tistih časih so bili v rabi kovani in leseni žebli. Kadar ga je presenetila ploha in so mu žebli zarjavili, jih je zmetal v velik lesen boben in šolska mladež je kot za stavo vrtela ta boben, da so se žebli zopet osvetili. Mož je znal tudi brati in je bil celo naročnik 'Slovenskega naroda'.

Skoraj istočasno kot Lukman iz Kroke se je priselil semkaj tudi krznar Švegelj iz Gorij pri Bledu. Ob podcerkvenem studencu je bila njegova hiša, ki se še danes imenuje Bajzgajbarjeva. Strojlil je kože na belo, to je na irhovino in za kožuhe. Takrat so moški nosili le irhaste hlače, dečki pa prtene hlače. Oba, Švegelj in Lukman sta prišla semkaj s trebuhom za kruhom v času po Napoleonu, ko je – Bog nas varuj! – lakota morila ljudi in se je za hlebec kruha dobil cel laz, kot nam priča ime laza – Lakotnik.

Sedanjo občinsko hišo na koncu trga so prej imenovali 'tržaška hiša', ker je imel njen gospodar Štrbenk v Trstu veliko trgovino s suho

robo, v tej hiši pa je imel skladišče. Kupoval je slanino, maslo in volno. Po volno so hodili Starci iz Gorenjih Lazov v Velikovec. Tu so jo ob tržnih dneh kupovali Kočeverjarji in jo na lesenih statvah stkali v domače sukno v Koprivniku in Stari cerkvi. Nato so jo spet pripeljali v Sodražico naprodaj.

Kako naj si razložimo ime Sodražica? Nekje beremo, da se je imenoval gospodar gradu Soder; od tu naj bi bilo ime Sodražica. Ali pa prihaja to ime od besede 'drage', to je doline oz. jarkov. Zakaj naj bi se imenovala Sodražica jarek, drage? Morda si razlagamo to tako, če pomislimo, kako izgleda Sodražica ob neurju. Izpod Griča se vali hudournik po dolgi dolini, čez njive in vrtove, po cesti Za vrtmi in po sredi trga deli naselje do cerkve na eno stran, na drugo stran pa do Grdina, Sobotneka in Strojbarja. Vmes je pa cesta podobna jarku in včasih je bilo še hujše ...

Župan Janez Štupica iz št. 9, te hiše ni zdaj več, stala pa je tam, kjer je nova Mikuličeva trgovina, je dal te jarke poglobiti in pokriti s skalnatimi ploščami, ki so jih nalomili v kamnolomu na Strmci proti Sv. Gregorju. Tako so nastali pokriti kanali, preko katerih je bila speljana cesta od cerkve čez trg mimo sedanje Gregoričeve in Levstkove do Starčeve hiše in še dlje.

O Sodražici je mnogo pomembnega gradiva. Zbrala sem le nekatere podatke, da se ne razgubijo. Končujem s pravim sodraškim pozdravom: Srečno!

IGRAM SE BESEDE

Igram se besede,
jih gnetem, rahlijam.
Izrekam.

Valjam po ustih, cmokljam.

Grizem, jih goltam,
spuščam po grlu,
po udih,
tja do krvničk.

Potem diham globoko,
a ne preveč.

Previdno obrišem usta
v pesemski prt.

Nepremično sedim in dolgo molčim.

Da se ne bi zvrnile, bruhnile, ušle.

Nikoli se jih
ne prenajem.

Ana Porenta, zbirka Sem se (2005)

V BOŽJEM GOZDIČU

I

Med linami škrlastega skladovja
izteka bistra, prerोजना.
Pritlikavi borovci so se spozabili:
na snežniku, od koder izvirajo
njihove korenine,
so pustili svojo senco.

Nižje, ob zasajeni magnoliji,
se odpira razpotegnjen vrt,
kraj, ki dopušča
vsakršno premišljevanje
o biti srčnega drevesa.

Okrog njega je nasad:
trava, podrast, grmi, drevje;
vse umetno, vse naravno.
Tudi on pozna končanje,
svoj utirjen neprehodni rob.

Bit drevesa si srčno želi prebega.

Zakoreninjena v senčini se ne zgane.

Moja misel:
Afrika! Pod žgočim soncem so vsi brez obleke.
Njen odmev:
V glavi sem ustvaril iluzoren svet.

II

V življenju naj me vodi eno:
imeti dostojanstvo brez odvečnega ponosa.
Kje je prostor za ponižnost,
če ne znam pogoltniti sramu?
Ni Boga, kjer je preveč človeka!

Tolmun, dehtenje, ose plešejo,
sence skupaj z njimi.

Misel:
Afrika!
Odmev:
Ni odgovorov, dokler jih izkopavaš iz lastne
zemlje.

Prerोजना je, ko teče preko plastovitega
kamenja.
Spreminjanje se nikdar ne ustavi – postal sem
sam
in glodal svoje sence. Dovolj!

Izstopil bom iz vrta
v raj.

Žiga Lovšin

Razstavi slik v kapeli sv. Jožefa pri Novi Štifti

Piše: Peter Lesar

Kapela svetega Jožefa pri Novi Štifti je po delni preureditvi gostila prvi razstavi slik dveh domačih avtorjev. Poleg bogoslužja, ki je v kapeli samo enkrat letno, in sicer v mesecu marcu, na god svetega Jožefa, se je uresničila in zaživela ideja, da se kapela nameni tudi za kulturne dogodke in prireditve.

RAZSTAVA RUDIJA KOŠMRLJA

11. avgusta 2012 smo bila priča otvoritvi prve razstave v kapeli svetega Jožefa pri Novi Štifti. Svoja dela je na ogled širši javnosti postavil domači umetnik, samouk Rudi Košmrlj, ki je rojen v Loškem Potoku, živi pa v Ribnici. V prijetnem ambientu kapele je bilo na ogled 31 del, ki so prikazale njegovo 37-letno zgodovino ustvarjanja. V krajšem pozdravnem nagovoru in dobrodošlici ob glasbeni točki Marka Modica na klaviaturah sta razstavo odprla rektor svetišča pater Filip Rupnik in podžupan občine Sodražica Andrej Pogorelec. Razstava je bila odprta do konca meseca avgusta, največ obiska pa je bila deležna na praznik Marije Vnebovzete 15. avgusta, ko si je razstavo čez cel dan ogledalo več kot 2000 obiskovalcev. Vsi po vrsti so bili izredno navdušeni nad lepoto in veličino kapele in prečudovitimi deli umetnika.

Risanje in slikanje je Rudija Košmrlja privlačilo že od malega, vendar mu okoliščine niso dovoljevale, da bi se šolal v to smer. Izkoristil pa je vsako priložnost, da je občudoval, preučeval in se učil ob delih velikih mojstrov, zato je pogosto obiskoval galerije in razstave likovnih umetnikov doma in v tujini. Čeprav ga je na začetku privlačilo kiparstvo, se je pozneje posvetil izključno slikanju. V mladosti je večinoma risal s svinčnikom, po vrnitvi iz Nemčije leta 1977 pa je začel slikati skoraj izključno v oljni tehniki na platno. Njegovi najljubši in najpogostejši motivi so krajine, tihožitja in portreti. Svoje slikarsko nagnjenje še vedno prizadevno razvija in neguje. Udeležil se je preko deset kolonij slikarjev samorastnikov, na katerih so bili mentorji akademski slikarji Tomaž Kržišnik, Branko Duh in drugi. Ob lanskoletnem jubileju, 370-letnici Nove Štife, se je umetnik prvi odzval vabilu in pobudi ter prispeval dve sliki Nove Štife, ki smo ju prodali na lanskoletni dražbi. Tudi ob tej priložnosti – njegovi in prvi razstavi v kapeli svetega Jožefa – se je odzval z veseljem in velikodušno daroval novo sliko Nove Štife, ki je bila podarjena kardinalu dr. Francu Rodetu v zahvalo za vodenje glavnega bogoslužja ob praznovanju Marijinega vnebovzeta – letošnje velike maše.

Slikanju se res veliko posveča, saj mu pomeni ne samo sprostitve, ampak tudi zadoščenje in potešitev velike ustvarjalne nuje, ki ga spremlja vse življenje.

RAZSTAVA MARJANA PETEHA

29. septembra 2012 je bila na Novi Štifti otvoritev razstave slik ljubiteljskega slikarja, samouka Marjana Peteha iz Ribnice, sicer domačina iz Zamostca. Z razstavo, ki jo je poimenoval »Pogled v preteklost«, se je predstavil z motivi Ribniške in Sodraške doline, obdelavo motivov po grafikah Janeza Vajkarda Valvasorja ter ciklusom grafik, linorezov iz življenja svetega Frančiška Asiškega. Uvod v razstavo je pripadel komornemu zboru patra Stanislava Škrabca pod vodstvom Marjana Cvitka, sicer predstojnika frančiškanskega samostana Nova Štifa, ki je zapel ljudske pesmi. Po uvodnem pozdravu in krajši predstavitvi razstave je spregovoril rektor svetišča pater Filip Rupnik, za njim pa se je predstavil avtor razstave Marjan Peteh, ki nam je naklonil misli o lepoti in ustvarjalnosti naših prednikov.

Vsi, ki ste si razstavi ogledali, ste lahko občudovali lepote in ustvarjalnost naših domačih umetnikov. Tudi v prihodnje lepo povabljeni na Novo Štifo.

Kontakt umetnika:
RUDI KOŠMRLJ,
Knafljev trg 8,
1310 Ribnica,
Tel.: 01/836 23 37,
041 947 204

Kontakt slikarja:
MARJAN PETEH,
Lepovče 20,
1310 Ribnica
Tel.: 041 417 352

Zavetnik frančiškanov z Nove Štifte

Pripravil: Marijan Cvitak, Frančiškanski samostan Nova Štifta

4. oktobra frančiškani praznujemo god našega zavetnika svetega Frančiška Asiškega. Ob našem prazniku in dejstvu, da smo frančiškani že skoraj 100 let tukaj med vami, kjer skrbimo za cerkev Marije Vnebovzete pri Novi Štifti, je prav, da predstavimo življenjepis našega zavetnika ter vas hkrati povabimo na Novo Štifta. Frančišek Asiški se je rodil leta 1811/1812 v mestu Assisi v sončni Umbriji v srednji Italiji. Njegov oče je bil bogat in spreten trgovec s suknom Peter Bernardone. Mati Pika Bourlement je bila doma iz Provanse v Franciji. Frančiška so krstili za Janeza, a so ga vsi klicali Francesco, Frančišek. Prvo izobrazbo je dobil v župnijski šoli svetega Jurija. Doma se je naučil nekaj francoščine. Okrog sebe je rad zbiral fantovsko družbo in razmetaval očetovo bogastvo. Zaradi tega je bil med vrstniki zelo priljubljen.

V iskanju svobode

Frančišek si je zelo želel postati vitez. Viteško čast in slavo si je hotel pridobiti z junaštvi v vojnah, ki jih takrat ni manjkalo. V vojni s Perugia je postal ujetnik. Po enem letu se je z drugimi ujetniki vrnil domov, kjer je kmalu resno zbolel. Vojskovanja mu še ni bilo dovolj, zato se je udeležil vojne v Apuliji v južni Italiji. Na poti pa je imel skrivnostne sanje, ki so spremenile njegovo mišljenje. Ves se je posvetil molitvi in premišljevanju. Vedno bolj je čutil Božjo pričujočnost, ki osrečuje. Razmišljal je o človekovi popolni svobodi, o prostosti v Bogu in ga prosil, naj bi že enkrat dosegel to pravo notranjo svobodo. Spoznal je, da je pot do tega življenja življenje po evangeliju in zato se je zavzel za dosledno izpolnjevanje evangelija.

Njegovo življenje se je zelo spremenilo. Pomagal je ubožnim in bolnim, in njegov oče se je kmalu zbal za svoje bogastvo, ker ga je Frančišek tako razdal, zato je zahteval, da se je moral Frančišek javno odpovedati dediščini. V navzočnosti škofa in meščanov se je leta 1206 na trgu pred asiško stolnico odpovedal vsem pravicam do očetove dediščine. Slekel je celo obleko in jo vrnil očetu z denarjem vred in rekel: »Do zdaj sem Petra Bernardona klical za očeta, sedaj mu vrnem vse, tudi obleko. Zato ne bom več govoril: oče Bernardone, ampak bom po pravici molil: Oče naš, ki si v nebesih.«

Popravi mojo hišo

Ko je Frančišek nekega dne molil v napol razpadli in podrti cerkvi svetega Damijana, je zaslišal besede: »Frančišek, ali ne vidiš, da se moja hiša podira? Pojdi in jo popravi!« Frančišek je te besede razumel dobesedno in je začel popravljati cerkev. Popravljal je tudi cerkev svete Marije Angelske, imenovano Porciunkula. V njej je večkrat molil in tu je spoznal, da ga Bog pošilja popravljati živo Božjo hišo, Cerkev iz ljudi, ki je v tistem času razpadala. Porciunkula je bila takrat last benediktinskega samostana na MonteSubasio.

Frančišek se je vedno bolj umikal od zunanega življenja in vodstva svojega reda. Avgusta leta 1224 se je, kot po navadi, umaknil na goro La Verno, da bi se v samoti čim lepše pripravil na praznik svetega Mihaela. Na tej gori je imel v skalo izdolbeno celico oziroma kapelico. Tu je bil navadno čisto sam, da se je mogel nemoteno posvetiti premišljevanju. Na praznik Povišanja svetega križa (14. september) je zjutraj molil in z veliko ljubeznijo ter nežnim, globokim sočutjem premišljeval trpljenje Križanega in ga želel sodoživljati. Prikazal se mu je križani Kristus. Ko je prikazen začelnjala izginjati, je bila Frančiškova duša polna ljubezni do trpečega Kristusa, na njegovih rokah, nogah in na desni strani pa so se pojavile Kristusove rane, iz katerih je pozneje večkrat tekla kri.

Jaz grem k Očetu

Konec septembra je prišel spet v Assisi in tam nadaljeval svoje trpljenje prav do smrti. Vse trpljenje je prenašal junaško, združen z Bogom. Ko je slutil, da se bliža konec njegovega zemeljskega življenja, je skoraj že popolnoma slep zapel svojo Sončno pesem ali Hvalnico stvarstva (1224–1225). Ta pesem je vsebina in odmev Frančiškovega življenja.

Ko je Frančišek zasluhlil, da je zdaj smrt že res prav blizu, je prosil svoje brate, naj ga prenesejo k Porciunkuli, da bi svoje življenje sklenil tam, kjer se je naselil s svojimi brati in se ves posvetil Bogu. Od tam je poslal prve misijonarje po svetu, tam so se vsako leto ob binkoštih zbirali njegovi bratje iz vseh krajev. Zvečer 3. oktobra 1226 so ga na njegovo željo prinesli v porciunkulsko cerkvo in ga položili na gola tla. Poklical je k sebi vse brate in jih ljubeče prosil, naj ljubijo Boga, ostanejo zvesti veri in se natančno držijo uboštva. Od njih se je poslovil z besedami: »Zbogom bratje, ostanite v Božjem strahu, jaz grem k Očetu, čigar milosti vam priporočam«. Nato je izdihnil, star komaj 44 let. Frančišek je opasan s cingulomom s tremi vozli, kar označuje tri zaobljube: čistost, uboštvo in pokorščina. Oblečen je v frančiškansko kuto oziroma frančiškanski habit.

Medvedek pred Maticovo etno hišo

Piše in fotografira: Ivan Šega

Takole se je 23. avgusta ob pol osmi uri zjutraj pred Maticovo etno hišo sprehajal medvedek. Menda je iskal mater, ki so mu jo dan prej ubili v Danah. Pa pravijo, da naša občina ni dežela medved(k)ov! Imamo jih vseh vrst.

Kako bi bilo lepo, če bi psi lajali samo svojim gospodarjem pod okno.

Helena Drobnič

Zaključek poletja v Strunjanu

Piše: Jelka Pakiž, foto: Marijan Cvitak

Čas nezadržno beži in tako se je tudi letos z veliko naglico približeval konec šolskih počitnic, na žalost ali na veselje, kakor za kogar; za vse nas, ki smo se odpravljali na zaslužene počitnice v Strunjan, pa je bil to čas veselega pričakovanja. Zadnji teden v avgustu smo se novoštiftarski ministranti, otroški pevski zbor in bralci božje besede namreč odpeljali na morje z željo, da preživimo kar se da lep teden v medsebojnem druženju, igri in bogatitvi naših mladih src.

Ob prihodu smo se porazdelili po sobah, razpakirali težke kovčke, potem pa odšli in obednico k skupni mizi, kjer so nam naše zveste kuharice postregle z dobrim kosilom. Popoldan je bil deževen in turoben, zato smo se sprehodili le do plaže in si privoščili slasten sladoled, za kopanje je bilo žal premrzlo.

Najlepši so bili pogovori

Vsako jutro smo vstajali kar zgodaj, saj je bilo potrebno lepo pospraviti in urediti postelje in sobe, ker je po zajtrku vedno sledilo ocenjevanje urejenosti sob. Z nami ni bilo dobrih mamic, ki bi pospravljale namesto nas in smo se morali kar sami potruditi. Otroci so pri tem pomagali drug drugemu, se spodbujali in kar tekmovali, katera soba bo najlepše urejena. Zajtrku so sledili kopanje, poležavanje na toplem soncu, igre s kartami in pogovori. Po kosilu smo imeli vsak dan počitek, ki pa je bil vse prej kot to. Fantje so na dvorišču igrali nogomet, deklice so imele urice ličenja, pletle so veržice, nekatere pa so se kratkočasile z branjem zanimivih knjig. Mislim pa, da so bili od vsega tega najlepši medsebojni pogovori in druženje, ko so ta mala bitja imela tako odrasle pogovore. S tem so se spoznavali med seboj, saj se nam je letos pridružilo kar veliko novih mlajših pevcev in, kar je najbolj pohvalno, štirje mali ministranti, ki so s svojim ministriranjem bogatili bogoslužja, pri katerih smo vsak večer sodelovali. Po ustaljeni navadi smo se tudi letos peš odpravili

v Portorož, kupili nekaj spominčkov zase in za domače, polizali sladoled in se v mraku vračali nazaj v svoje sobice, kjer smo utrujeni hitro zaspali. Naslednji dan popoldne nas je k pomolu prišla iskat ladjica in nas odpeljala na križarjenje do Izole in Kopra. Seveda smo imeli malo postanka na obali, da smo se sprehodili po ulicah in pokukali v razne trgovine, ki so prava paša za otroške oči. Na poti nazaj nas je šumenje valov in zibanje barčice prijetno uspavalo in marsikdo je sladko zaspal.

Poseben zadnji večer

Konec tedna je bil deževen, vendar to ni skalilo veselja našega druženja, prav nasprotno. Še bolj smo se povezali, ko smo skupaj poglobili na blazine v dvorani in gledali risanke, pri tem pa se sproščeno pogovarjali. Bili smo kot ena velika, lepa družina. S težkim pričakovanjem smo dočakali zadnji večer, ki nam vsem veliko pomeni. Organiziramo namreč tekmovanje v različnih igrah, vsaka skupina se skozi cel teden pripravlja na svoj nastop, ko sami ustvarjajo pesmi in pripovedi iz dogodkov tedna, ki ga preživljajo. Pri tem smo vsako leto presenečeni, kaj vse so sposobni ti mladi ustvariti s svojimi talenti! Najlepši del tega večera je seveda podelitev nagrad za dosežen vrstni red iger, potem za urejenost sob, seveda pa tudi nagrade za tiste, ki so se najbolj izkazali z nečim posebnim v dnevih, ko smo skupaj. Preživeli smo res lep teden. Kljub strahu, ki smo ga imeli ob odhodu na morje, kako bomo uspeli paziti na vse te male otroke, ki so bili letos prvič z nami, je bil strah popolnoma odveč. Zelo hitro so se vživeli v ritem skupnega bivanja in druženja v počitniški hišici in prav presenetljivo, kako hitro smo postali pravi prijatelji. Z lepimi občutki smo se vračali domov ter se obogatili z novimi izkušnjami, novimi spoznanji in vrednotami podali v šolske klopi ali na svoja delovna mesta.

Martini v slavo in slovo

Zapisala: Andreja Arko

Martina Štupica iz Brinja pri Jurjevici je še ne 36-letna žena in mamica 10-letne Brine in 7-letne Eme, ki je v boju s hudo boleznijo omagala v četrtek, 20. septembra. A v bistvu je vseeno zmagala, kajti ves čas, dokler ni v zemeljskem ritmu nehala biti njeno srce, je bila pozitivna, močna, krasna. Poleg tega, da se nikoli, nikoli, nikoli ni vdala, je vsem okoli sebe dajala energijo, moč in voljo ter vsem vlivala korajžjo in zaupanje ... Vesela sem, da sem jo poznala in imela za prijateljico. Naj počiva v miru in z blagoslovom spi.

BODIMO POZITIVNI!

Ko je Martina izvedela, kakšna diagnoza ji je zapisana, sva se ob čajčku pogovarjali o »osnovah pozitivnega razmišljanja«. Takole gre: Kaj zraste iz semena paradižnika? Kaj iz semena sončnice? In kaj iz mlade muckice? Paradižnik, sončnica in le velika muca, čisto nič drugega. Tako je tudi z našimi mislimi: le iz dobrih, pozitivnih misli se zgodijo dobre, lepe, vesele stvari, slabe misli priključijo slabe dogodke, slabe zadeve in slabe stvari ... Mi vsi pa velikokrat v mislih sejemo vse kaj drugega, potem pa čakamo in pričakujemo, da bo zrastle kaj lepega, veselega. A narava nas uči, da se to nikoli ne zgodi. Zato bodimo vedno pozitivni in z lepimi, veselimi mislimi

...

Le nekaj dni, preden je zatisnila oči, mi je v SMS-u napisala, kaj jo muči in pesti, in zaključila »Vse bomo zdržali! Ln.!« Bravo, Martina, tako se govori, čudovita si! Imejmo jo za vzgled: vedno pozitivna, nasmejana, vedno prijazna, nikoli brez iskric v očeh, vedno srce v dlaneh ... In bodimo pozitivni tudi mi, sejmo le dobre misli in stvari in vedno ter edino le tisto, kar želimo, da nam zacveti! Martina, HVALA TI!

NAJLEPŠI CVET

Usoda moja, ZAKAJ si mi Martino vzela, sprašujem se vse ure, dni, noči od kar je ni.

Ni fer in ni pošteno!

Odgovora pa ni in ni in ni ...

Potem pa se zazdi, da je odgovor v čisto preprosti logiki.

In vprašanje odgovor dobi.

Je že tako: ko rožice za šopek si nabiramo,

vedno najlepši cvet utrhamo: najbolj dehteč, najlepših barv:

najlepšo sončnico,

najlepšo modro spominčico,

najbolj dehtečo vrtnico,

nedolžno belo ivanjščico.

... in dalijo, narciso, šmarnico, trobentico ...

Zdaj vem, usoda, ZAKAJ si mi Martino vzela: ZATO, KER JE BILA NAJLEPŠI CVET!

Najlepših barv, najbolj dehteč!

Na kratko

Zbrala: N. P.

Policijska pomoč ob srčnem zastoju

Policisti Policijske postaje Ribnica so 21. avgusta 2012 v uporabo prejeli mobilni avtomatski defibrilator, ki se bo nahajal v službenem vozilu. Gre za napravo, ki se uporablja za pomoč ob srčnem zastoju. Ob prevzemu so bili policisti deležni usposabljanja za pravilno uporabo, večina policistov pa je tovrstno usposabljanje opravila že februarja letos. Vinko Stojnšek, predstavnik za odnose z javnostmi, pojasnjuje: »Območje, kjer delo opravljajo ribniški policisti, je hribovito in močno gozdnato, v neugodnih vremenskih razmerah pa še toliko težje dostopno. Poleg večinoma starejšega prebivalstva pomoč v teh neobljudenih področjih velikokrat potrebujejo gozdarji, pohodniki, sprehajalci in drugi. Med prvimi, ki jim to pomoč lahko nudi, je običajno prav policija.«

Odsevna telesa za vrtce

V oktobru je družba Butan plin v sklopu Tedna otroka obiskala več kot 18 slovenskih vrtcev ter jim razdelila več kot 1.200 odsevnih teles – kresničk. 1. oktobra so predstavniki podjetja obiskali tudi vrtce v Sodražici in skupinama Levčki in Medvedki podarili kresničke, zvezke in nekaj odsevnih brezrokavnikov. Otroci so se 9. oktobra srečali še s policistom Mitjo Andoljškom, ki jim je razdelil kresničke in z njimi spregovoril o varnosti. V sklopu akcije ozaveščanja otrok glede pomena prometne varnosti, ki letos poteka že peto leto zapored, družba Butan plin prvič razpisuje tudi projekt »Varno na kolesu«. Pri projektu lahko sodelujejo učenci in učenke osnovnih šol, ki se v tekočem šolskem letu pripravljajo na opravljanje kolesarskega izpita.

Zahvala

Ravno 4 mesece po 80. rojstnem dnevu je za vedno zaspal naš dragi mož, oče, stari oče, brat, tast in stric; prvi gasilski praporščak v Sodražici

FRANC NOVAK
(26. 3. 1932–26. 7. 2012)
iz Sodražice.

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sokrajanom, prijateljem, sodelavcem, salezijankam sotrudnicam in znancem za izrečeno sožalje, svete maše, podarjene sveče in cvetje.

Posebna zahvala zdravnici dr. Ireni Češarek in vsemu osebju ZD Sodražica za vso zdravstveno oskrbo in ostalo pomoč. Hvala nosilcem praporov in pevcem za lepo pevsko slovo. Bolniškemu duhovniku g. Miru Šlibarju se prav globoko in iskreno zahvaljujemo, da ga je obiskoval v bolnišnici in ob njegovem slovesu molil molitve za rajne. Zahvaljujemo se duhovnikoma g. Francu Bizjaku in salezijancu g. Ivanu Turku za pogrebni obred, darovano sveto mašo in molitve. Hvala vsem, ki ste se poklonili njegovemu spominu, se poslovili od njega in ga pospremili na njegovi zadnji poti k večnemu počitku.

Žalujoči vsi njegovi

Zahvala

V večnost je odšla naša draga mama
NEŽKA ŠEGA
(roj. 1916)
iz Ravnega Dola.

Zadnja tri leta je prebivala v Domu starejših občanov v Kočevju in je bila skoraj do zadnjega diha vedra in vedno razpoložena za dobro besedo. Z mislijo, da v zadnjih dneh življenja ni trpela, se zahvaljujemo osebju doma za spoštljivo obravnavo v času bivanja med njimi in dr. Verici Lolić za trud, da bi ji podaljšali življenje.

Zahvala g. župniku in sodelavcem za pogrebne slovesnosti. Hvala pogrebem Komunalnega podjetja Ribnica. Predvsem pa hvala sorodnikom, prijateljem in znancem, ki so se poslovili od nje in jo pospremili na njeni zadnji poti. Hvala tudi tistim, ki jih nismo posebej imenovali, pa so ji v življenju namenili prijazno besedo. Hvala!

Hči Slavka in sin Ivan z družinama ter vnuki in pravnuki

*Samo v smrti je svoboda:
zopet najdeš, kar si ljubil,
zopet vrne ti usoda,
kar si ljubil in izgubil.*
(A. Gradnik)

Zahvala

Od nas se je poslovil
ALOJZIJ ARKO, dr. vet. med
(1944–2012)

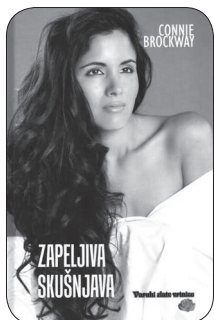
Želimo se zahvaliti vsem sorodnikom, prijateljem, kolegom in znancem, ki ste ga pospremili na njegovi zadnji poti; hvala za izrečeno sožalje, cvetje in sveče. Hvala vaščanom in gasilcem!

Vsi njegovi

Knjižna bera za jesenske dni

Piše: Nežka Mohar Gačnik, bibliotekarka

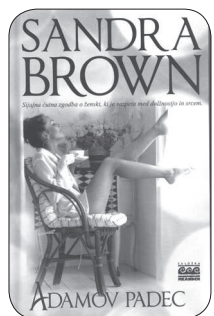
Po dveh mesecih je ponovno nastopil čas, da za naše zveste bralce pripravimo kratek pregled nekaterih knjižnih novosti, s katerimi si boste lahko krajšali jesenske dni.

CONNIE BROCKWAY Zapeljiva skušnjava

Avtorica odpelje bralce v divjino Škotskega višavja na začetku 19. stoletja in zapelje z navdihujočo ter presenetljivo zgodbo o skrivnostnem Višavcu in ženski, ki ji je prisegel, da jo bo varoval.

Kate Nash Blackburn si obupno želi sebe in sestri rešiti pred ubožnico. Zato se poda na pot na sever Škotske v upanju, da jih bo bogati markiz rešil iz finančne zagate. Ko jo usoda odpelje v gostišče, polno nasilnežev, ji na pomoč priskoči mišičasti višavski vojak. To je Kit MacNeill, čigar prisega njeni družini jo je leta in leta preganjala. Kit MacNeill ji predlaga, da jo bo pospremil čez nevarno Višavje do gradu Parnell. Vsi nagoni jo svarijo, da temu surovemu in grozečemu moškemu ne bi smela zaupati. Kate je kmalu presenečena nad njegovim uglajenim vedenjem in kultivirano govorico. Kdo je ta moški, ki ga je izoblikovala preteklost, polna skrivnosti, in ki jo zavzeto varuje, čigar široka ramena vabijo njen dotik in v objemu katerega Kate znova zaživi?

SANDRA BROWN Adamov padec

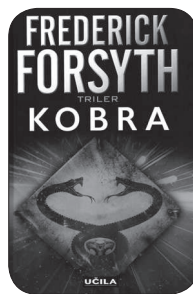
Lilah je opazovala sestro, kako je našla ljubezen, se poročila in rodila otroke, medtem ko je bila sama zadovoljna s tem, da je vso energijo vlagala v kariero. Je ena najboljših fizioterapevtk, predvsem zaradi svoje ognjevitosti in neomajnega sočutja. Ko sprejme naslednji primer, se ne spremeni le

pacientovo življenje.

Še nikoli ni imela pacienta, kot je Adam, ki jo izziva na vsakem koraku. A je vseeno odločena, da mu pomaga vrniti življenje, ki ga je imel nekoč. Ne opazi pa, dokler ni prepozno, da v tem, ko Adam pridobiva nazaj svoje sposobnosti, ona izgublja srce. Zaradi njega so postavljena na kocko vsa njena prepričanja o moških, ljubezni, predvsem pa o njej sami. Ko trčita njena strokovnost in hrepenenje, se mora pravilno odločiti v imenu obeh. Ji bo uspelo?

VABILO

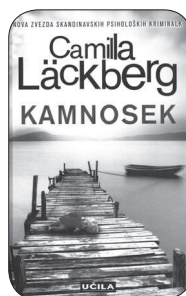
Otroke od 4. leta dalje vabimo na pravljичne urice, ki se pričenjajo v oktobru! Vsem študentom želimo prijeten in uspešen začetek novega študijskega leta, vsem pa čim lepše in prijetneje preživite preostanek pisane jeseni! Radi in lepo se imejte ter na svidenje do prihodnjici!

FREDERICK FORSYTH Kobra

Ameriški predsednik se zaradi dogodka, v katerega je bil osebno vpleten, odloči, da bo uničil trgovino s kokainom. Ker specializirane vladne agencije za boj proti prepovedanim drogam nimajo uspeha, najame upokojenega uslužbenca ameriške obveščevalne agencije.

Paul Devereaux, neizpros in prekaljen tajni agent z vzdevkom Kobra, za pomoč zaprosi vietnamskega vojnega veterana Cala Dexterja in vojna ZDA proti kokainski mafiji se lahko začne. Kmalu ugotovita, da večina kokaina v ZDA prihaja iz Kolumbije, kar ju pripelje do kolumbijske bratovščine Hermandad, ki pod vodstvom don Diega Estebana ves svet oskrbuje z belim praškom. Bo Devereaux in Dexterju uspelo uničiti to mamilarско zalego?

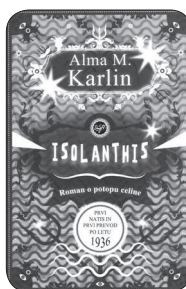

CAMILLA LÄCKBERG Kamnosek

Pisateljica psiholoških kriminalk je številka ena in najbolj prodajana avtorica na Švedskem, kjer je bila izbrana celo za žensko leta 2012. Njen tretji kriminalni roman o Patriku Hedströmu in Erici Falck je prav tako ves čas napet, kot sta romana Ledena princesa in Pridigar. Dogodki

iz Fjällbacke po letu 1920 se prepletajo s sedanostjo in izkaže se, da se rešitev skrivnosti skriva v preteklosti.

Ko eden od ribičev, ki lovijo jastoge, najde utopljeno deklico, so najprej prepričani, da je bila smrt nesrečen dogodek. Vendar obdukcija pokaže, da ima v pljučih sladko vodo z ostanki mila. Nekdo je deklico torej utopil v hiši, jo oblekel in jo odvrigel v morje. Toda kdo bi želel tako škodovati sedemletni Sari? In zakaj? Patrik Hedström, čigar zunajzakonska partnerica Erica je ravnokar rodila njunega prvega otroka, skupaj s svojimi sodelavci s policijske postaje v Tanumshedeju znova sodeluje v zapleteni preiskavi umora. Za idiličnimi pročelji Fjällbacke se skriva drugačna resničnost: sosedski prepiri, družinski spori in afere z otroško pornografijo.

ALMA M. KARLIN Isolanthis

Znanstveno-fantastični roman vsesvetovne ustvarjalke Alme M. Karlin seže v mogočno prostorje visoko razvite civilizacije Atlantide. Po smrti kralja se dvigne plamen boja za oblast. Lesketa krone si zaželita naslednika Atarikitli in Arototec (slednji je nadvse cenjen znanstvenik,

a tudi pripadnik temnih sil). Ko v Pozejdonijo prispe kralj temne zemlje, faraon Ramon Phtha, mesto tekočih voda prebiča viharni veter. Čedni mladenič se usodno zaljubi v Isolanthis, v žilah katere žubori čista kri prastarega rodu. A slepeče lepo dedno princeso, navidez krhko kot obris meseca, kliče resnobnost življenja. Krono vendar nosi, da bi mogla služiti drugim. Bo sok mladosti dušo svečenice vendarle premamil s hrepenenjem?

V počastitev občinskega praznika občine Sodražica
Vas vabimo

NA OTVORITEV NOVE ŠPORTNE DVORANE SODRAŽICA,
KI BO V PETEK, 26. OKTOBRA 2012, OB 18. URI,
in takoj zatem
NA SLAVNOSTNO SEJO OBČINSKEGA SVETA
V NOVO ŠPORTNO DVORANO-V SODRAŽICO,
kjer bomo podelili občinska priznanja
in nagrado za leto 2012.

Program bodo oblikovali učenci sodraške
osnovne šole ter otroci iz vrta,
pihalni orkester Glasbene šole Ribnica
in gostje – gimnastičarji.

Vabljeni!

župan
Blaž Milavec l.r.

CVETLIČARNA SPOMINČICA

Po ugodnih cenah vam nudimo:

- veliko izbiro mačeh in drugih jesenskih sadik
- zemljo in pesek za grobove
- okrasno lubje
- krizanteme v loncih različnih velikosti
- aranžmaje za 1. november (tako suhe kot sveže)
- rezano cvetje, lončnice, darilni program, aranžiranje daril
- žalno floristiko (brezplačna dostava) ...

Sprejemamo tudi naročila za aranžmaje po vaši izbiri!

DELOVNI ČAS:

Pon-pet: od 8.00 do 18.00

Sobota: od 7.30 do 12.30

Cvetličarna bo odprta tudi v nedeljo, 28. 10. 2012,
in sredo, 31. 10. 2012, od 8.00 do 19.00.

Veseli bomo vašega obiska!

Tel.: (01) 836 60 16
Mobitel: 031 631 386

BOŽENA KOVAČIČ S.P.
PODGORSKA CESTA 12
1317 SODRAŽICA

S T R U K T U R A

nova pisarna v Sodražici

na Trgu 25.maja 10, v 1.nadstropju, vsak petek med 12. in 17. uro

Bistvo dobrega načrtovanja je doseči ravnotežje med realnostjo in željami. Dvajsetletne bogate izkušnje v odzivanju na zahteve obeh strani - posameznika in prostora. Kakovost gradimo s celovitimi storitvami. Obiščite nas in skupaj bomo poiskali najboljšo rešitev.

- parcelacije, vpisi v kataster...
- projekti za novogradnje, legalizacije
- arhitekturne in krajinske ureditve